

gradimo znanje

No, pa smo preživelih še eno šolsko leto, z našimi uspehi in dosežki prežeto.

Zdaj smo si že oddahnili, saj smo vse obveznosti uspešno postorili.

Sedaj samo še sledi, da se bodo šolska vrata zaprla za več kot le nekaj dni.

To šolsko leto smo res pridno delali oz. garali, zato bi zdaj radi svoje možgančke na pašo poslali.

Potrebujemo mesec ali dva učenja prostih dni, da bomo maksimalno izkoristili prijetne poletne dni.

Obljubimo, doma ne bomo samo čepeli, raje si bomo v roke Iskrice vzeli.

To lahko naredite tudi vi – naj vam ne bo vam žal iti skozi vse te strani, polne zanimivih reči.

Želim vam zanimivo in doživeto branje!

Neža Žnidarič, 8. b

Larisa Bračko 2. b

ISKRICE

iz Gorišnice

Naj Geč 2. b

Spoštovanje

Tokrat smo razmišljali o vrednoti, ki je sicer zelo pomembna, a se vse pogosteje, žal, nanjo pozablja. To je spoštovanje. Mini maturante našega vrtca in nekatere učence naše šole smo povprašali, kaj je zanje spoštovanje, koliko jim le-to pomeni in kako se ga izkazuje.

Spoštovanje je, da učiteljici rečem dobro jutro in adijo.

Mina Bezjak, 1. a

Spoštovanje je, da pomagam sošolcem in jim posojam stvari.

Nia Pevac, 1. a

Spoštovanje je dober dan, adijo, lahko dobim ...

Lovro Korpar, 1. a

Spoštovanje je, da pomagam staršem, daš prednost starejšim.

Luka Toplak, 1. a

Če komu pade kaj na tla, mu pobereš.

Asja Ikanović, 1. a

Spoštovati je treba vse ljudi, jih sprejemati takšne, kot so.

Jaš Kolarič, 1. a

Da ne trgamo rožic in ne streljamo živali.

Anže Arnuš, 1. b

Da imam rad mamico, atija, babico ...

Urban Zamuda, 1. b

Ko drugi govori, ga ne prekinemo.

Tilen Meško, 1. b

Da drugemu želimo najboljše.

Adil Kasumović, 1. b

Da si prijazen, se ne norčuješ med predstavo.

Aleks Kukec, 1. b

Da smo prijazni drug do drugega.

Ota Toš in Žan Roškar, 1. b

Spoštovanje je, ko nekoga vikaš.

Lina Letonja, 6. b

Spoštovanje je, ko se lepo obnašaš do osebe, drugačne od tebe.

Vid Lenart, 6. b

Spoštovanje je, ko se do nekoga lepo obnašaš, ga pozdraviš, mu odzdraviš. Spoštovanje lahko izkažeš tudi do kuharja (ne zavržeš vse hrane).

Petra Černejšek, 6. b

Spoštovanje je, ko te nekdo spoštuje, je prijazen in ti pomaga v stiski.

Timotej Hebar, 6. b

Spoštovanje mi pomeni biti prijazen do nekoga in mu pokazati, da se ti zdi pomemben.

Julija Žuran, 8. b

Spoštovanje je zame, da spoštujem starejše in jim pomagam v stiski.

Mihajlo Dunčić, 8. b

Spoštovanje je zame oliko in je zelo pomembno, da ga izkazujemo do vseh ljudi.

Iza Irgolič, 8. b

Ljudje se moramo med seboj spoštovati, saj imamo potem boljše odnose med seboj. Tudi vsakemu se zdi lepše, če je spoštovan. Meni spoštovanje veliko pomeni, saj če spoštujem jaz, potem drugi spoštujejo tudi mene. Spoštovati moramo starejše in prav tako tudi mlajše.

Alja Zamuda, 8. a

Katere vrednote (razen spoštovanja) so zate pomembne?

Družina, živali in denar.

Nino Korpar, 7. a

Ples, družina, Ukrajina in borsch/boršč (klasična narodna jed v Ukrajini).

Alisa Dzemko, 7. a

Družina, prijatelji in moja soba.

Teo Kokot, 7. a

Dom, hrana, družina in prijatelji.

Zala Kolarič, 7. a

Prijatelji, družina, ples in dom.

Dora Visenjak, 7. a

Družina, prijatelji in roket.

Tjaša Meško, 7. a

Dobri prijatelji in odlična družina.

Lučka Šandor, 7. a

V življenju mi največ pomeni moja družina.

Lara Pintarič, 7. b

Največ mi pomenijo družina, prijatelji, hišni ljubljenci, hobiji, ocene v šoli.

Vita Trofenik, 7. b

Največ mi pomenijo družina, prijatelji, roket in dom.

Todor Timarac, 7. b

Največ mi pomenijo družina, prijatelji, telefon in ples.

Noah Fajfarič, 7. b

Spoštovanje je, da ne glede na to, kdo si, kaj počneš in od kod si, si vreden enako in se do vseh enako obnašaš.

Zala Emeršič, 8. a

Spoštovanje je, ko veš, da v družbi ne obstajaš le ti. To je čustvo v tebi, ki premaga nemir. Ko nekoga spoštuješ, v sebi občutiš veliko srečo. Spoštuješ starejše, učitelje in tudi prijatelje. Spoštovanje je, ko se veseliš vsake zmage in sprejmeš prav vse ljudi. To naj bo cilj tvojega življenja.

Špela Kokot, 8. a

Spoštovanje mi pomeni, da sem v družbi cenjena in sprejeta. Ta vrednota je dandanes kratko malo pozabljena, velikokrat gredo ljudje čez mejo spoštovanja. Sama ljudi zmeraj spoštujem in želim biti spoštovana z vseh strani, v dobrem in slabem.

Zala Grm, 9. a

Spoštovanje zame pomeni, da te nekdo spoštuje takšnega, kot si in da te podpira.

Zala Horvat, 9. b

Spoštovanje za mene pomeni, da se lepo obnašata ata in mama (ker se jaz vedno lepo do njiju), pa da me pustita, da grem kam želim, jaz pa njiju vedno spoštujem.

Alja Grušovnik, 9. a

Zame ta vrednota pomeni, da se lepo obnašamo, smo pridni in ubogamo

Iza Nemec, Zmajčki

Zame spoštovanje pomeni, da ubogam druge, jim narišem nekaj lepega.

Anisa Trofenik, Zmajčki

Spoštovanje je, ko poslušam druge in jih ubogam.

Sofija Mirnik, Zmajčki

Spoštovanje je, da poslušamo vzgojiteljice in da se med sabo igramo brez kreganja.

Samo Pignar, Zmajčki

Spoštovanje je, da se ne ščipamo, lepo jemo, se ne tepemo in ne grizemo.

Hajdi Antolič, Balončki

»Ko sem zdrav, sem vesel. Ko pa nisem zdrav, pa sem žalosten. Bolela me je glava. Ko me boli trebuh, lahko bruham. Veliko vode pijem.«

Žak Majcenovič, Balončki

Spoštovanje je, da skupaj gradimo hišo iz legokock in delamo garažo.

Filip Frangež, Balončki

Spoštovanje je, da se poslušamo, se skupaj igramo, se lepo pogovarjamo.

Žanin Pia Krajnc, Balončki

Drage učenke in učenci,

z mesecem junijem se počasi izteka pouk še enega šolskega leta, za katerega si upam trditi, da smo ga izpeljali v skladu s svojimi željami – dosegli smo zastavljene cilje, uspešno zaključili vsa ocenjevanja, na različnih področjih pridobili številna priznanja, predvsem pa usvojili veliko novega znanja. Izkupiček, kakršnega imamo, je rezultat dela vseh, ki si prizadevamo za kakovostno delo na vseh področjih; tako učencev samih, ki se pridno učite in vestno opravljate svoje naloge, kot tudi učiteljev, ki se trudite svoje znanje prenašati na mlajše generacije in jih pri tem uspešno voditi novemu znanju, dosežkom in ciljem naproti.

Vloga šole v družbi znanja postaja čedalje pomembnejša, zlasti v manjših krajih. Poleg izobraževalne ima osnovna šola pomembno vlogo tudi pri kulturnem življenju v kraju in pri ohranjanju kulture in tradicije kraja nasploh, saj je kultura med drugim posredno vpletena v sestavine trajnostnega razvoja kraja. Ob dobrem sodelovanju šole z okoljem, vključevanjem šole v vse sestavine trajnostnega razvoja, izobraževanjem za trajnostni razvoj, vnosom kulture in tradicije kraja v šolo je to tista dodana vrednost šole v manjših krajih, ki lahko pripomore pri ohranjanju in razvoju kraja. V življenje in delo naše šole je vključenih veliko ljudi. Veseli smo, da so nam občinska vrata zmeraj odprta in da skupaj gradimo uspešen dialog, ki zadovoljuje potrebe naših učencev, zaposlenih in

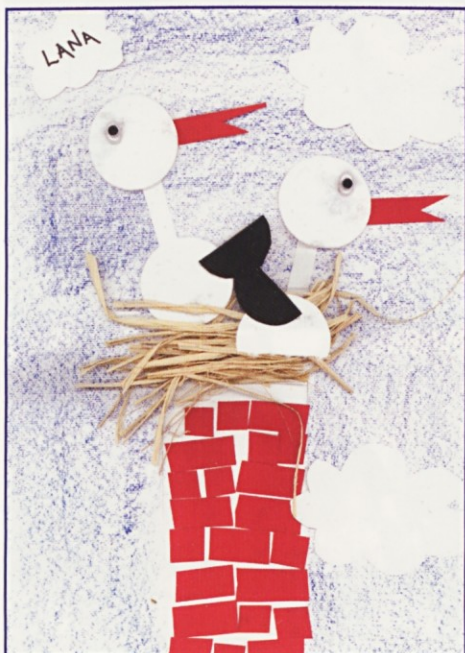
staršev, pa tudi ostalih občanov, saj ima uspešno delovanje šole tudi širši družbeni pomen.

S koncem meseca junija oz. natančneje 25. junija, ko se bodo za večino učencev pričele težko pričakovane poletne počitnice, bomo Slovenci, ki imamo radi svojo domovino, obeležili tudi dan državnosti, državnik praznik, ki nas spominja na dan, ko smo Slovenci razglasili neodvisnost naše države. Tako, kot smo davnega leta 1991 enotno in pogumno izrazili svoje želje in prepričanja v samostojno državo, moramo složno in enotno tudi danes stopati v nov jutri. Star rek pravi »v slogi je moč«, zato si želim, da bi tudi mi, ki vzgajamo naše zanamce, složno, enotno in odgovorno opravljali svoje poslanstvo, pri katerem naj nas vodi domača, slovenska beseda. Bodimo ponosni na svoje korenine, slovenski

narod in bogastvo Slovenije, ki nam ga ponuja.

Pred nami so topli poletni dnevi - upam, da jih boste, dragi učenci, znali kar se da dobro izkoristiti. Sedaj je čas, da pozabite na svoje šolske obveznosti, naloge in učenje, da se odpočijete, se naučijete sonca in izkoristite proste dni za druženje s svojimi starši. Skratka, počnite vse, česar med šolskim letom niste uspeli. Naj bosta ta dva meseca samo vaša. Septembra, ko pa bo spet napočil čas za šolo in šolske obveznosti, prikorakajte skozi šolska vrata polni nepozabnih doživetij, pozitivne energije, delovnega elana in želje po doseganju novih ciljev, da bomo lahko vsi skupaj zakorakali novim zmagam naproti.

Milan Šilak,
ravnatelj

Lan Horvat, skupina Sončki

Liam Novak, skupina Mehurčki

Vitan Vajda, skupina Balončki

Plavalni tečaj

V mesecu maju so se otroci predšolskih skupin udeležili plavalnega tečaja v Termah Ptuj. Že celo šolsko leto smo odštevali dneve do plavalnega tečaja in se ga neizmerno veselili.

Plavalni tečaj je potekal v sproščenem vzdušju ob odličnih plavalnih učiteljih Plavalnega kluba Ptuj. Otroci so se preko igre v otroškem bazenu navajali na vodo. Kasneje so se preselili v večji bazen, kjer so se s pomočjo plavalnih pripomočkov učili tehnike plavanja žabice.

Plavalni tečaj nam je kljub malo slabšem vremenu minil kot bi trenil. V petek so otroci imeli preizkus plavanja. Otroci, ki so že znali plavati, so svojo tehniko izpilili, veliko otrok neplavalcev pa je ob koncu plavalnega tečaja preplavalo krajšo razdaljo.

Valentina Šoštarič in Anisa Šribar

Dan zemlje

Skrb za okolje je ena pglavntnih aktivnosti, v katero smo otroci in strokovne delavke našega vrtca vključeni skozi celo šolsko leto. Pogovori o naravi, gibanju in zdravju ter različna ustvarjanja na eko teme popestrijo naš vsakdan.

Otroci svoja znanja o skrbi za okolje pridobivajo na praktičen način. Sprehodi z opazovanjem naravnega okolja in sprememb v njem, opazovanje estetskih značilnosti ter pohodi v naravo z raziskovanjem dajejo največ, kar lahko najmlajše generacije pridobijo za pozitivno trajnostno prihodnost.

Poseben poudarek v našem vrtcu dajemo obeležitvi dneva zemlje: ogledali smo si videoposnetek Bodi ekokul - Varujmo naš planet, ustvarjali na temo Naš planet, posadili drevo, vsaka skupina je planet Zemljo tudi izdelala ter jo razstavila pred svojo igralnico, naredili pa smo tudi metulja v barvah Zemlje.

Ker smo eko frajerji, smo okolico vrtca, šole ter športnega parka očistili odpadkov. Za konec smo si v naravi, na prostem, privoščili še igralni dan po željah otrok.

Valerija Vnuk Tušak

Taja Marin, skupina Kapljice

Dom je tam, kjer je družina

Vsak potrebuje hišo, v kateri lahko živi, ampak družina je tisto, kar zgradi dom. (Anthony Liccione)

Družina je edinstven dar. Je najmočnejša celica, v kateri se počutimo varni in smo obkroženi z ljudmi, na katere se lahko vedno zanesemo. Od družinskih članov se učimo spoštovanja in potrpežljivosti, kako dajati ter sprejemati brezpogojno ljubezen. Tako se stkejo neprecenljive vezi za celo življenje in ob tem nastanejo neprecenljivi spomini. Nekatere spomine uspemo zbrati v albumu, nekatere pa si vtisnemo globoko v srce.

S prireditvijo smo skupine prikazale najpomembnejše trenutke v življenju. Kako se je začela naša zgodba? Skupina Škrati je predstavila ljubezen iz šolskih dni, skupina Kapljice je prikazala ples na veselici, skupina Sončki je pripravila poročni obred, kjer ni manjkalo niti metanje šopka, po poroki pa se je družina povečala, kar so nam pokazali otroci iz skupine Mehurčki.

Družina se odpravi tudi na družinski izlet. Otroci skupine Lunice so se odpravili na smučanje. Otroci so postajali starejši, ob odraščanju so začeli obiskovati diskoteke, kar je še posebej zbuvalo skrb staršem. Kako so se otroci odpravili v diskoteko, so nam pokazali otroci skupine Oblački. Pri odraščanju so nastali tudi lepi spomini, ko so otroci zaplesali na maturantskem plesu. Skupina Zmajčki je zaplesala ob ritmu glasbe, ki jo slišimo na maturantskem plesu. Skupina Mavrice je prikazala praznovanje Abrahama. Zbudili so abrahamovko in ji pripravili presenečenje.

Ko postanemo starejši, začnemo pozabljati, kaj so nam prikazali otroci skupine Zvezdice, ki so se prelevili v babice in dedke. Babici so pomagali poiskati zobe. Zgodba se je končala z družinskim praznovanjem, ki ga je prikazala skupina Balončki. Za piko na i pa je po dvorani odmevala pesem Rad bi svet naučil pesem, ki smo jo zapeli vsi otroci z vzgojiteljicami.

Petra Šegula, Nika Bohl

OBLAČKI

Iva Pišek, skupina Mehurčki

Neja Horvat, skupina Mehurčki

Sofija Visenjak, skupina Kapljice

Otroška folklorna skupina vrtca Gorišnica

Otroci folklorne skupine Vrtca Gorišnica so se v aprilu 2023 udeležili srečanja otroških folklornih skupin pod imenom Sedem korakov. Nastopilo je 12 skupin. Srečanje se je izvajalo v Kulturno poslovnem centru Majšperk.

Otroci so se predstavili s spletom Ringa ringa raja. V svoji zgodbi so predstavili otroško igro nekoč, ki se je zelo razlikovala od igre otrok današnjega dne.

Naslov odrske postavitve: Ringa ringa raja.

Nekoč so se otroci igrali preproste rajalne igre in posnemali plese odraslih. Dečki so radi nagajali deklicam, zato so se deklice raje igrale same.

Dečki so preskakovali konjiča, deklice pa so rajale v krogu in pele pesem Ringa ringa raja. Fantje so se naveličali igre in začeli nagajati deklicam. Vlekli so jih za kite in krila. Deklice so se razjezile in otroci so se začeli zbadati z zbadljivkami. Nato so fantje zapeli pesem Tinka Minka pod goro. Med petjem pesmi so se otroci pripravili za ples in zaplesali Kosmatačo in Špicpolko. Po drugem plesu se je deklica razjezila in hotela domov. Ostali otroci so ji žugali ter peli pesem Dekle razposajeno,

kak si ti razvajeno. Deklica je tekla naprej, otroci so jo s petjem pospremili z odra.

Za nami so naporene vaje in oba nastopa. Sedaj se bomo posvetili otroški igri, preprostim plesom in ljudskim pesmim. Konec šolskega leta se naše poti razhajajo, saj se otroci poslavljajo od vrtca in v jeseni vstopajo v hišo učenosti. Vzgojiteljici si želiva, da bi tudi v naslednjih letih

obiskovali folklorno dejavnost in tako pomagali ohranjati slovensko kulturno dediščino.

Zahvaljujeva se staršem folklornikov, da spodbujate svoje otroke in jih spremljate na nastopih, saj to otrokom in tudi nam, vzgojiteljicam, veliko pomeni.

Andreja Fekonja in Monika Črnenšek

Praznovanje rojstnih dni s stanovalci Doma upokoјencev Muretinci

26. 4. 2023 smo se Oblački odpravili z avtobusom v Dom upokoјencev Muretinci, kjer nas je čakalo druženje in praznovanje s starostniki. Ko smo prispeli, smo se sprehodili med vrtovi, kjer smo opazovali različne rastline in živali. Nato smo se vsi skupaj zbrali v jedilnici, kjer so nas čakali starostniki, ki so februarja, marca in aprila praznovali rojstni dan. Naša skupina jim je pripravila krajši program. Zapeli smo štiri pesmice in zaplesali dva plesa. Nato so pripeljali rojstnodnevno torto. Ob torti smo skupaj zapeli Vse najboljše in sledilo je sladkanje. Po pogostitvi je sledilo še plesno rajanje in zabava. Vsi skupaj smo plesali in prepevali. V zahvalo smo jim pripravili album z risbami, na katerih smo upodobili cvetoči travnik. Na naslovnici albuma je naša skupinska fotografija. Preživeli smo čudovit dan in v vrtec smo se vrnili vsi zelo dobre volje. Bili smo veseli, da smo lahko nekemu polepšali praznovanje rojstnega dne.

Anisa Šribar in Marinka Belšak

Dogajalo se je

Plavalni tečaj 1. razred

PLAVALNI TEČAJ

V PONEDELJEK SMO SE ODPELJALI Z AVTOBUSOM NA PTUJ NA PLAVALNI TEČAJ. ODLOŽILI SMO SI BRISAČE IN SMO SE ŠLI TUŠIRAT. NA PLAVALNEM TEČAJU SMO SE VSI ZABAVALI. NAUČILI SMO SE PLAVATI V GLOBOKEM BAZENU. V PETEK KO JE BILO KONEC PLAVALNEGA TEČAJA SMO DOBILI VSAK EN BONBON. ŠANAJA BALAZIČ 1.B

PLAVALNI TEČAJ.

V PLAVALNEM TEČAJU SMO SE IMELI SUPER. ŠE POSEBEJ, KER SMO SE VELIKO KOPALI IN VADILI, DA BI SE NAUČILI PLAVATI. TAKO SMO PREŽIVELI DAN. NAJRAJE SEM PLAVALA ŽABICO. V MALEM BAZENU SMO SE IGRALI ČRNEGA MOŽA IN VELIKO DRUGIH IGER.

TIMEJA SOK, 1.A

PLAVALNI TEČAJ

UČENCI 1. RAZREDA SMO SE V MESECU MAJU 1 TEDEN KOPALI V PTUJSKIH TERMAH. VSAK DAN SMO SE OB 11. URI Z AVTOBUSOM ODPELJALI NA PTUJ. KO SMO PRISPEDI V TOPLICE, SMO SE V GARDEROBAH PREOBLEKLI V KOPALKE IN NATO ŠE STUŠIRALI. SKUPAJ SMO SE ODPRVILI V MALI BAZEN. NAUČILI SMO SE PLAVATI PUŠČICO IN RAKETO. VSAK DAN SMO SE PREIZKUSILI V PLAVANJU TUDI V VELIKEM BAZENU, KJER SMO SE IGRALI TUDI RAZLIČ

NE VODNE IGRE. PO KONČANEM PLAVALJU SMO SE Z BRISAČAMI POKRILI IN POSUŠILI. PUNCE PA SMO SI S FENI POSUŠILE TUDI LASE. OB 14. URI SMO SE ODPRVILI Z AVTOBUSOM NAJAJ PROTI GORIŠNICI. TAKO SMO SE VSI NAUČILI PLAVATI, OB TEM PA SMO SE TUDI ZELO ZABAVALI.

Nia Pevec

Plavalni tečaj 3. razred

Terma Ptuj

Inja Zorko, 3. b

Prvi teden smo bili na plavalnem tečaju. Prihajali smo ob 7:30 odšli iz šole, vračali smo se ob 12:00.

V ponedeljek so takoj na začetku plavalni učitelji proučili, kako dobro znamo plavati. Razdelili so nas v šest skupin. V šesti skupini so bili najboljši plavalci. Naša skupina je imela moje ime. Jaz sem bila v skupini Delfini. Vsi teden smo se učili različnih tehnik plavanja. Prvo smo plavali žabico, nato prsno, nato hrbtno in nazadnje smo se učili kravla. V petek so nas plavalni učitelji ocenili, kako dobro smo se v tem tednu naučili plavati. Jaz sem osvojila

Plavalni tečaj Liza Erhartič

3. b

Na plavalni tečaj smo odšli, zraven smo imeli učiteljice tri.

Imeli smo šest skupin, jaz sem bila delfin.

Učili smo se žabico, kravl in tako dalje, v petek smo imeli ocenjevanje. Dobila sem oceno rdečega delfina, to nam je bila nagrada lina.

Zdaj konec je teh zabavnih dni, upam, da se kmalu ponovi.

Na plavalnem tečaju

Na plavalni tečaj smo šli 8. 5. 2023, ob pol osmih. Šli smo v Terme Ptuj. Plavalni tečaj smo imeli en teden.

Učili smo se žabico, prsno, kravl in hrbtno. Plavalni pripomočki so bili deska, črv in očala. Imeli smo 6 učiteljev. Razdelili smo se v 6 skupin. Jaz sem bila v skupini kitov. Z mano so bili Miha, Vito, Vid, Val, Lina, Matic in Katarina.

Imeli smo učiteljico Laro. Na koncu plavalnega tečaja so nas preizkusili, koliko smo se naučili plavati. Jaz, Miha in Vito smo mogli plavat še nekaj drugega, ker smo imeli najboljšo tehniko. Bili smo tudi na toboganu.

Malo smo bili še zunaj in v džakuziju. Bilo je zelo zabavno in poučno!

Neža Bezjak, 3. a

Na plavalnem tečaju

Bili smo na plavalnem tečaju, tam se nismo pogovarjali o čaju.

Bila sem v skupini Morski psi, tam smo se zabavali, čofotali in se veliko igrali.

Preplavalni smo dolge poti, o brez skrbi.

Tam smo veliko čofotali, zato se doma nismo igrali, samo dobro spali.

Naučili smo se plavati prsno, kravl in hrbtno.

Na začetku smo se bali, a potem smo se igrali in spoznali, da se ne rabimo bat zato smo šli vsi skakat.

Plavalni tečaj je zabaven raj.

Klara Kovačec, 3. a

Rolanje 1. razred

ROLANJE

ZJUTRAJ SMO SE ZBRALI V UČILNICI OB 8. URI NAS JE ODPELJAL AVTOBUS. ODPELJAL NA JE V MOŠKANJCE NA IGRIŠČE. NADELI SMO SI ŠČITNIKE. NATO SO PRIŠLI UČITELJI, S SABO SO PRINESLI NEKAJ ROLARJEV. RAZDELILI SMO SE V SKUPINE, PO NEKAJ URAH SMO KONČALI Z ROLANJEM. ODŠLI SMO NA MALICO. PO MALICA SMO SPET NADELI ROLARJE IN SMO ŠLI K SVOJI SKUPINI, KO JE BIL KONEC URE SMO SE ŠE SAMO IGRALI, TO JE BIL NAJBOLŠI ŠPORTNI DAN.

IVA ZORKO, 1.A

NA ROLANJU

AVTOBUS NAS JE ODPELJAL OB 8. URI NA IGRIŠČE V MOŠKANJCE. KO SMO PRISPELI, SMO SI ODLOŽILI NAHRBTNIKE. POČAKALI SMO UČITELJE. KO SO PRIŠLI UČITELJI, SMO SI NADELI ŠČITNIKE ROLERJE IN ČELADO. RAZDELILI SMO SE V SKUPINE. ZAČELI SMO ROLATI. MED ROLANJEM SMO ŠLI NA MALICO. POTEM SMO SE IGRALI. ZELO JE ZAČELO DEŽEVATI IN SMO SE ODPELJALI NAZAJ V GORIŠNICO. TO JE BIL NAJBOLŠI ŠPORTNI DAN.

LEON, 1.A

ROLANJE

VSI SMO SE NAUČILI ROLATI. ŠLI SMO OB 8. URI ZAČELI SMO OB 8.30. ZDAJ SE VSI ROLAMO.

VITO, 1.A

Kostarika

V 2. razredu smo raziskovali Kostariko. Pri tem nam je pomagal gospod Thomas, ki tam živi. Skupaj smo se v živo pogovarjali z njim. Pošiljal nam je različne fotografije in posnetke živali ter rastlin. Odgovarjal je na vsa naša vprašanja, ki jih je bilo zelo veliko. Ko je bilo konec zime, je prišel v naš razred na obisk. Veliko smo se naučili in ob tem zelo uživali. G. Thomas, hvala za vaš čas.

Manuel Šegula, 2. b

KOSTARIKA

Je zelo velika država. Tam živi veliko vrst ptic in tudi drugih živali. Govorijo drugačen jezik.

David

V Kostariki živi veliko različnih živali in raste veliko vrst sadja, kot so ananas, banane, kokos in karambola.

V Kostariki nimajo letnih časov.

Gaja

V Kostariki so veliki vulkani. Imajo lepe plaže na katerih je veliko rakov in visokih palm.

Max

Če si pogledaš Kostariko na globusu, vidiš, da je pravzaprav majhna. Tam je sedem ur nazaj.

Nik

V Kostariki je veliko živali in raste veliko vrst rastlin.

Njihov jezik je španščina. Denarju se reče kolon.

Živa

Let z letalom v Kostariko traja 13 ur. V morju je veliko vrst rib. Pri njih rastejo različne banane.

Manuel

Kostarika je velika država. Imajo tudi vulkane, ki lahko izbruhnijo. Njihovemu denarju se reče kolon. Pura vida je pozdrav in pomeni dobro življenje.

Vita Marija

Lara Munda, 1. a

naravoslovni dan 2. razred

Živim zdravo

Naravoslovni dan

Imeli smo naravoslovni dan. Pogovarjali smo se o zdravju. Gledali smo posnetke zdravo živim. Delali smo tudi plakate o gibanju, zdravo živim, prehranska piramida, higiena in zdrava prehrana ne zdrava prehrana. Jedli smo domači kruh, domači med, jabolka in banane. Pili smo lipov čaj in zeliščni čaj. V čaj smo si dodali limono, jedli smo tudi korenček in cvetača. Nazadnje smo se zelo zabavali.

Eva Janžekovič 2A

Živim zdravo

Naravoslovni dan

V ponedeljek 17.4 smo imeli naravoslovni dan. Pogovarjali smo se o zdravju. Potem smo pili različne čaje in poskušali lipov in zeliščni čaj. Jedli smo tudi domači med, kruh, korenček, banane in jabolke. Potem smo naredili plakate in pospravili učilnico in odšli domov.

Zala Antolič 2.a

Živim zdravo

Naravoslovni dan

Imeli smo naravoslovni dan. Pogovarjali smo se o zdravi prehrani in gledali posnetke. Naredili smo čaj in vohali zelišča. Jedli smo kruh, med in sadje. Ko smo okusali čaj mi je bil zelo dober in slasten. Delali smo plakate o zdravi prehrani, to je gibanje in higiena tudi obisk zoba zdravnika. V čaj smo si seveda stisnili še limono. Na zadnje smo se zelo zabavali.

Nika Muršec 2.a

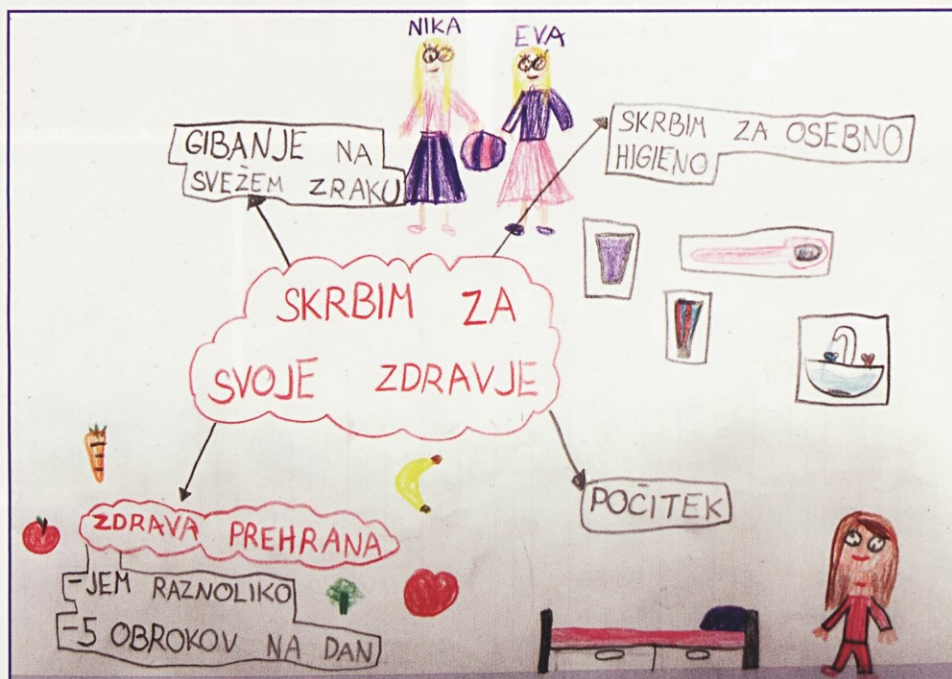

Živim zdravo

Naravoslovni dan

V ponedeljek 17.4.2023 smo imeli naravoslovni dan. Pogovarjali smo se o higieni. Drugo uro smo pili zeliščni čaj, jedli domači kruh in domači med. Tretjo uro smo delali plakate o higieni, prehrani, gibanju in prehranski piramidi.

Urban Bromić

Oskar Zver, 1. a

Žan Bezjak, 1. a

Nia Pevec, 1. a

Naravoslovni tabor učencev OŠ Gorišnica

Dogodek se je začel 2. 6. 2023 ob 16.30 v Osnovni šoli Gorišnica. Pričakali so nas učiteljci Patricija Kramberger Rom, Iva Trop, Tina Erhatič, Albina Kukovec in Bogdan Meglič. Najprej smo se vsi zbrali in odnesli svoje stvari v učilnico. Učiteljica nam je nato razdelila listke z našimi skupinami, saj nas je bilo veliko. V vsaki skupini je bilo približno 6 učencev. Vse skupine so se nato razdelile še v dve večji skupini, saj smo tako lahko opravili kar dve dejavnosti hkrati.

Ena skupina je šla v gozd, druga pa na šolsko dvorišče. Tam smo izvedli igrice, pri kateri sta dva zmagovalca izbrala dve novi ekipe. Morali smo izpolniti liste s povezavo o kemijskih, biologijskih in geografskih pojavih. Naslednja naloga je bila določanje vod: v treh kozarcih smo imeli tri vzorce vode. Vsakemu vzorcu smo morali določiti vonj, barvo, pH vrednost ... Zadnja igra te dejavnosti je bila iskanje predmetov iz narave, ki so se morali ujemanj z listki, ki smo jih dobili. Po opravljenem delu smo zamenjali vloge s prvo skupino in odšli v gozd.

V gozdu smo morali uporabiti naravoslovno in matematično znanje, saj smo določali vrste rastlin in dreves ter računali njihove obsege, ploščine območij, višine in reševali matematične probleme. Vsaka skupina je dobila pet kuvert z različnimi nalogami. Postaje smo

poiskali s pomočjo telefonov, na katere smo dobili posredovano geografsko širino in dolžino lokacije. Meni je ta del bil bolj zanimiv od prvega, saj smo izvedeli tudi veliko novih informacij. Odgovore smo morali pisati na liste in kuverto po opravljenem delu oddati učiteljici.

Ob 19.15 smo se odpravili na večerjo, na kateri smo se okrepčali s picami. Proti večeru smo imeli še predavanje o zvezdah in vesolju. Naučila sem se, kako uporabiti zvezdno karto in poiskati najpomembnejše zvezde. V temi smo s teleskopi opazovali Luno in nekatere zvezde.

Po dolgem dnevu smo šli v telovadnico, kjer smo si pripravili spalne vreče in ob

23.30 zaspali. Vstali smo že zgodaj zjutraj, saj smo imeli še nekaj dela. Pospravili smo vsak svoje stvari in šli v jedilnico. Punce smo šle v gospodinjstvo učilnico pripravljat zajtrk, fantje pa so šli izdelovat rakete. Naredile smo maso za palačinke ter jih zelo dolgo pekle. Po opravljenem delu smo šli jest in pospraviti za sabo. Nazadnje smo imeli še tekmovanje iz strele raket, ki je bilo zelo zabavno. Tabor se je končal v soboto, 3. 6. 2023, ob 11. uri. Naravoslovni tabor se mi je zdel čudovit, ampak je minil zelo hitro. Upam, da se bo naslednje leto ponovil.

Iza Irgolič, 8. b

Ekскурzija v Avstrijo

26. aprila 2023 smo učenci v sklopu nemščine z učiteljico nemščine Tino Brodnjak Kokot in učiteljico Liljano Kovačec Vesenjak odšli v Avstrijo. Polni znanja smo se ob pol devetih zbrali v šoli, vzeli malico in čakali avtobus, da bi nas odpeljal do cilja - v Lipnico. Naše dobre volje ni zmotilo niti dejstvo, da je avtobus zamujal več kot uro.

Kaj smo počeli: med vožnjo se je vsak od nas prelevil v vodiča in v nemščini predstavil temo, povezano s Slovenijo ali Avstrijo. V Leibnitzu oziroma Lipnici smo dobili delovne liste oziroma navodila. Mimoidočim smo morali postavljati določena vprašanja, orientirati smo se morali v mestu, tu in tam tudi kaj kupiti. In to vse brez pomoči telefona! Tako smo eni hrabro in odločno, drugi pa malce bolj sramežljivo preizkusili naše znanje nemščine. Ko smo končali z delom in oddali liste učiteljici, smo se posladkali še s sladoledom. Nato smo se odpeljali v velik motorični park v Gamlitzu. Preizkusili smo se v motoričnih spretnostih na najrazličnejših igralih. Pri določenih igralih nam je učiteljica postavljala vprašanja v nemščini in loveč ravnotežje smo nanje vsi pravilno odgovarjali.

Ob treh smo prispeli nazaj pred šolo in odšli domov z lepimi vtisi. Zanimiva izkušnja, seveda si želimo še več takih.

Špela Kokot, 8. a in Val Alič Voršič, 8. b

Literarni večer s Ferijem Lainškom

V mesecu aprilu se je v ormoški knjižnici Franca Ksavra Meška odvijal literarni večer, na katerem so gostili priznanega pisatelja in pesnika Ferija Lainščka. Predstavil je svoje avtobiografsko delo Petelinje jajce ter prebral nekaj pesmi iz svoje zbirke Med nami je angel. Uvodoma sem njegovi pesmi Nihče ne ve in Ne bodi, kar nisi, zapela Lara Tušak, učenka 8. b razreda OŠ Gorišnica. To si štejem v veliko čast in sem zelo ponosna, da so me povabili.

Lara Tušak, 8. b

Spoznajmo države Evropske unije

V petek, 5. 5. 2023, smo se skupina 7. razredov ob Dnevu Evrope odpravili na Ptuj, kjer smo predstavljali Baltske države: Litvo, Latvijo in Estonijo. Ob 8.30 smo se zbrali pred šolo in se z avtobusom odpeljali do starega mestnega jedra. Tam smo si najprej pripravili stojnico z ročno izdelanimi izdelki. Kmalu se je na trgu zbralo ogromno ljudi. Naši izdelki in jabolčna pita, ki smo jo spekli v šoli, so kar izginjali. Obiskovalcem so bili naši izdelki všeč. Tudi mi smo si ogledali druge stojnice, ki so vse bile posebne. Ob 11. uri je nastopil čas, da smo naše države predstavili obiskovalcem z nastopom pred mestno hišo. Naši nastopajoči so imeli na začetku malo treme, a je nastop bil vsekakor odličen. Ko so v parku dvignili evropsko zastavo, smo se odpravili nazaj proti šoli. Dan je bil zelo poseben.

Tjaša Leben in Vita Trofenik, 7. b

45. državno tekmovanje mladih čebelarjev Slovenije

Z mladimi čebelarji, krožkarji OŠ Gorišnica, smo se 6. maja 2023 udeležili 45. državnega srečanja in tekmovanja mladih čebelarjev, ki ga je letos organiziralo Čebelarsko Društvo in OŠ Ivana Skvarče Zagorje ob Savi pod okriljem Čebelarske zveze Slovenije.

Po prijetni vožnji z avtobusom, smo prispeli v Zagorje ob Savi, se okrepčali, prisostvovali predstavitvi programa srečanja in tekmovanja, se razporedili v skupine ... in zelo uspešno tekmovali.

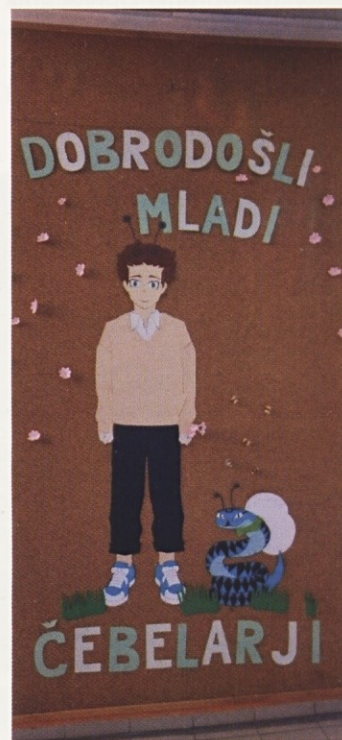
Udeležili smo se tudi delavnic, vezanih na ustvarjanje s čebelarsko dejavnostjo, nekaterih zanimivih predavanj in predstavitev.

Letošnjega tekmovanja v treh kategorijah se je udeležilo mnogo učencev iz celotne Slovenije. Med njimi so tekmovali tudi člani čebelarskega krožka naše šole Gorišnica, in sicer: učenca iz višje stopnje, Jaka Purgaj ter Ambrož Janžekovič in tekmovalci nižje stopnje, Jaša Horvat, Emina Cajnko, Mihael Janžekovič ter Oskar Balant.

Učenca Ambrož in Jaka sta dosegla bronasto priznanje, učencema Mihaelu ter Oskarju je ena točka zmanjkala, da bi dosegla srebrno priznanje. Tekmovalca Jaša in Emina pa sta dobila potrdilo o sodelovanju.

Iskrene čestitke za trud in opravljeno delo, s čebelarski pozdravom NAJ MED!!

Damjan Šimenko,
mentor čebelarskega krožka

Pohod prijateljstva

V soboto, 27. 5. 2023, smo se člani planinskega krožka z mentoricami odpravili na velik, že tradicionalen pohod prijateljstva, ki ga organizirata OŠ Cirkulane in OŠ Zavrch v sodelovanju z občinama, planinci in ostalimi društvi. Podali smo se na pot po haloških bregovih in ravninah od Borla do Zavrch ter bili vključeni v veliko skupino pohodnikov vseh generacij. Na športnem igrišču v Zavrchu smo na pripravljenih postojankah uživali na različnih aktivnostih in delavnicah za otroke. Na pohodu smo se imeli zelo lepo in se že veselimo novega druženja v naslednjem letu.

Planinci

Otroci v 3. b naredili so zabavo,
jedli so sadje in zelenjavo.
Mala Maja zelenjavo je pojedla,
Nika pa bombone je hotela.

Otroci z baloni so se igrali,
nato pa vsi lačni so postali.
Na malici vsi skupaj so se zbrali,
tam se z grisom in posipom
posladkali.

Ker Mihi gris nič ne diši,
ga je vrgel v smeti.
V naslednjem odmoru je lačen
postal,
saj zdravo malico vrgel je stran.
Zaradi tega z lakoto bil je
kaznovan!

Inja Zorko, 3. b

Dan brez zavržene hrane

V ponedeljek, 24. 4. 2023, smo se tudi učenci OŠ Gorišnica, tako kot učenci številnih drugih šol po Sloveniji, potrudili, da ta dan ne bi zavrgli nič hrane. Ob številnih aktivnostih, ki so bile izvedene že pred tem dnem in ob aktivnostih tega posebnega dne nam je uspelo – na ta dan smo zavrgli kar 80 % manj hrane kot ob običajnih dneh. Z namenom, da bi dosegli tak cilj, so nas spodbudili k medrazrednemu tekmovanju, kateri razred pri šolski malici zavrže najmanj oz. nič hrane. Od 18 razredov naše šole je to uspelo kar 9 razredom, na kar smo seveda zelo ponosni. To pa še ni vse! Poleg šolske malice smo se potrudili tudi pri kosilu – ta dan nismo vihali nosov, pač pa smo pogumno vzeli vse, kar je bilo za kosilo (od juhe do glavne jedi s solato). Vsakega posameznika, ki je vrnil popolnoma prazne krožnike, je čakala še sladka nagrada.

Skratka, to je za nas bil dan, iz katerega smo se veliko naučili. Zavedamo se, da moramo biti hvaležni za hrano, ki jo imamo, z njo spoštljivo in odgovorno

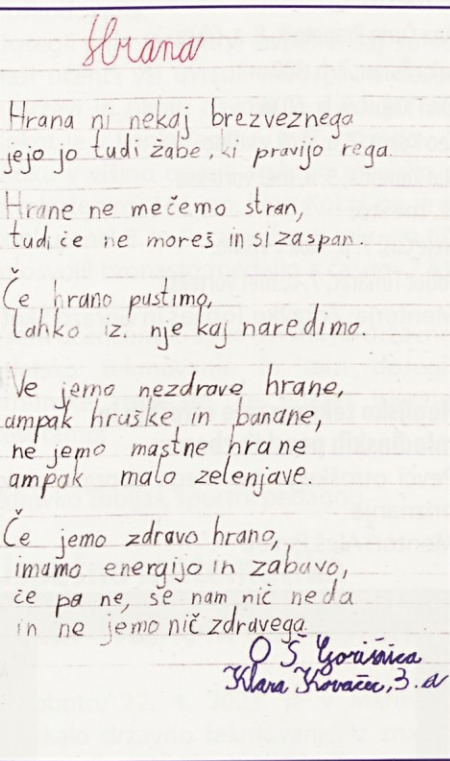

ravnati, predvsem pa se potruditi, da je čim manj pristane v smeteh.

V tem šolskem letu smo tudi sicer bili na področju šolske prehrane zelo delovni in pridni – nismo samo polnili naših želodčkov in praznili krožnikov, pač pa smo se predano lotili številnih projektov in aktivnosti, v katerih smo tudi zelo uživali.

Da pa je ves trud, ki ga tako mentorica, učiteljica Mateja, kot tudi učenci vlagamo v projekte na področju šolske prehrane, veliko vreden in poplačan, izkazuje naš izjemen uspeh – naša šola je s svojimi številnimi dejavnostmi, ki so se v tem šolskem letu izvajale na področju šolske prehrane, v mednarodno uveljavljenem programu Ekošole na državni ravni prišla med 3 najboljše šole. Za nas je to izjemen dosežek, na katerega smo zelo ponosni!

Neža Žnidarič, 8. b

Aktivnosti v šolskem letu 2022/2023

- * redni, mesečni sestanki predstavnikov 1.–9. razreda (analiza opravljenega dela preteklega meseca, načrtovanje dejavnosti prihajajočega meseca, sestava jedilnika)
- * urejanje oglasne deske in dekoracija jedilnice
- * poročila v šolskih in lokalnih medijih (glasila, spletna stran, šolski radio)
- * posebna postrežba posameznih obrokov ob pomembnejših dnevih, npr. samopostrežna malica ob svetovnem dnevu hrane in zaključku pouka
- * sodelovanje v različnih projektih s področja šolske prehrane: Šolska shema, Tradicionalni slovenski zajtrk, Reciklirana kuharija, Hrana ni ta tjavendan, Dan brez zavržene hrane, Trajnostna prehrana v vrtcih in šolah

- * posebna postrežba obrokov ob posebnih priložnostih (npr. martinovo kosilo) s spremljevalnimi dejavnostmi
- * tematsko obarvana kosila – kuhinje sveta (npr. mehiška, turška, kitajska ...) in domača kuhinja (prekmursko kosilo)
- * medrazredno tekmovanje (s ciljem, da učenci posameznega razreda zavržejo čim manj/nič hrane)
- * šolski likovni in literarni natečaji na temo s področja prehrane/zmanjšanja količine zavržene hrane
- * kuharske delavnice za zainteresirane učence
- * obisk okoliških kmetij
- * kuharsko tekmovanje Zlata kuharica
- * udeležba zaposlenih na različnih strokovnih izobraževanjih

PODROČNA TEKMOVANJA

Področno tekmovanje v znanju logike za 8. in 9. razrede:

Špela Vidovič, 8. a – bronasto priznanje
Meta Vogrinec, 9. b – bronasto priznanje
Oskar Vrabič, 9. a – bronasto priznanje
Mentorica: Patricija Kramberger Rom

Področno tekmovanje v rokometu

3. mesto, starejši učenci
1. mesto, starejše učenke

Področno tekmovanje OŠ Podravja v šahu:

6. mesto: Nika Korez, 4. a
11. mesto: Ajda Vodušek, 5. b
14. mesto: Anamari Brodnjak, 4. a
15. mesto: Leon Zver, 5. a in Tai Žuran, 5. b
17. mesto: Nino Bohinec, 9. b
19. mesto: Rok Janžekovič, 4. a
23. mesto: Teo Kelenc, 6. a
26. mesto: Ožbej Bromše, 4. a in Žan Majerič, 9. b
27. mesto: Lan Kolarič, 7. a
29. mesto: Enej Rakuša, 7. a
35. mesto: Jakob Domajnko, 4. b
36. mesto: Jan Sebastijan Kolarič, 7. a
37. mesto: Patrik Svit Vinkovič, 4. a in Erazem Lapornik, 4. a
38. mesto: Jurij Cvitanič, 7. a
Mentorici: Klementina Lindič in Anita Voršič

Regijsko tekmovanje v znanju slovenščine za Cankarjevo priznanje za učence 8. in 9. razredov:

7. mesto: Špela Kokot, 8. a – bronasto priznanje
33. mesto: Meta Vogrinec, 9. b
Mentorici: Tihana Bezdrob in Mihaela Žgalin

Področno ekipno tekmovanje OŠ v šahu:

2. mesto v kategoriji deklet do 12 let (Meta Vodušek, Anamari Brodnjak, Nika Korez in Ajda Vodušek)
5. mesto v kategoriji fantov do 12 let (Rok Janžekovič, Erazem Lapornik, Jakob Domanjko in Aljaž Horvat) in
6. mesto (Patrik Svit Vinkovič, Ožbej Bromše, Leon Zver in Črt Vidovič)
7. mesto v kategoriji fantov do 15 let (Oskar Vrabič, Nino Bohinec, Žan Majerič in Urban Lindič)
9. mesto (Enej Rakuša, Lan Kolarič, Jan Sebastijan Kolarič in Jurij Cvitanič)
14. mesto (Martin Svit Šandor, Nal Zamuda, Aljaž Gregorec, Kevin Škofič in Aleks Antolič)
Mentorici: Klementina Lindič in Anita Voršič

Regijsko tekmovanje iz znanja kemije:

Oskar Vrabič, 9. a
Val Alič Voršič, 8. b – bronasto priznanje
Mentorica: Tina Erhatič

Področno tekmovanje iz znanja matematike – Vegovo priznanje:

3. mesto: Oskar Vrabič, 9. a – bronasto priznanje
5. mesto: Lan Kolarič, 7. a – bronasto priznanje
7. mesto: Zala Žuran, 6. a – bronasto priznanje
19. mesto: Jurij Bezjak, 6. a – bronasto priznanje
11. mesto: Tjaša Meško, 7. a – bronasto priznanje
11. mesto: Meta Vogrinec, 9. b – bronasto priznanje
13. mesto: Špela Vidovič, 8. a – bronasto priznanje
14. mesto: Iza Irgolič, 8. b – bronasto priznanje
17. mesto: Niko Poharič, 8. a – bronasto priznanje
Mentorici: Patricija Kramberger Rom in Iva Trop

Regijsko tekmovanje iz znanja fizike – Stefanovo priznanje:

Oskar Vrabič, 9. a – bronasto priznanje
Mentor: Bogdan Meglič

Področno tekmovanje v rokometu

1. mesto učenke letnik 2010 in mlajše
3. mesto, učenci 6. in 7. razredov
Mentor: Zdravko Tobijas

Področno tekmovanje Otroška varnostna olimpijada:

3. mesto (učenci 4. a in 4. b)

Področno plesno tekmovanje ŠPF:

2. triada
4. mesto: Žana Meznarič, 5. b
6. mesto: Zala Erhatič, 5. b
8. mesto: Neo Irgolič, 6. a
13. mesto: Mija Topolovec, 5. b
15. mesto: Ema Fijan, 5. b
Mentorica: Irena Forštnarič
3. triada
1. mesto: Noah Fajfarič, 7. b
3. mesto: Zala Emeršič, 8. a
8. mesto: Zala Kolarič, 7. a
9. mesto: Maša Bezjak, 7. b
16. mesto: Maša Kokot, 7. b
Mentorica: Tina Brodnjak Kokot
Ekipno 2. triada: 1. mesto
Ekipno 3. triada: 2. mesto

Področno tekmovanje v atletiki:

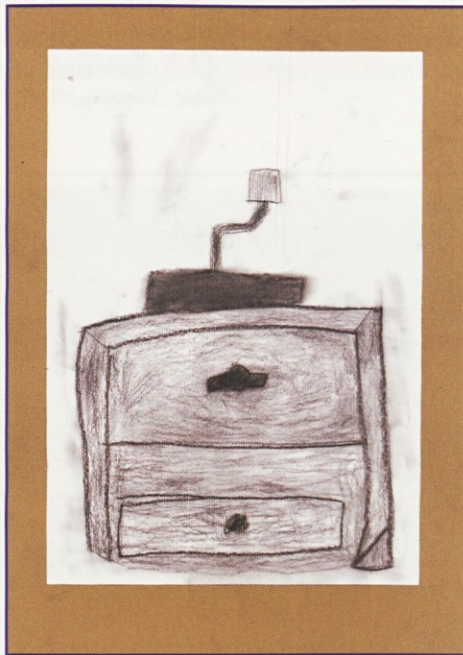
1. mesto:
Ana Čurin Prapotnik, 8. a, 60 m
Jaka Žuran, 7. b, 300 m
Finn Kokol, 9. b, 60 m
Teo Kokot, 7. a, skok v višino
Nal Zamuda, 9. a, met vorteksa
2. mesto:
Nec Čuš, 7. b, skok v višino
Todor Timarac, 7. b, met vorteksa
Mentorja: Zdravko Tobijas in Gorazd Šket

Regijsko tekmovanje otroških in mladinskih pevskih zborov:

Pevci otroškega pevskega zbora – zlato priznanje
Mentor: Aleš Pevec

Zala Žnidarič, 1. a

Žan Roškar, 1. b

Medobčinsko atletsko tekmovanje

V sredo, 17. 5. 2023, smo se s 36 učenci naše šole udeležili medobčinskega tekmovanja v atletiki na Mestnem stadionu na Ptuj. Osvojili smo 9 medalj, od tega 5 zlatih, tri srebrne in eno bronasto medaljo. Med 16 osnovnimi šolami na ptujskem področju smo bili s temi rezultati najuspešnejša šola!

Zdravko Tobijas, Gorazd Šket, športna pedagoga

Državno atletsko tekmovanje

V sredo, 7. 6. 2023, smo se s 5 učenci naše šole udeležili državnega tekmovanja v atletiki, ki je potekalo na mestnem stadionu v Slovenski Bistrici. Žal zraven ni bilo tudi Ane Čurin Prapotnik, lanske državne prvakinje v teku na 60 m, saj je poškodovana.

Dosegli smo imenitne uspehe, saj so se naši učenci vsi uvrstili med prvih deset v državi in hkrati osvojili 2 medalji. Teo Kokot je v konkurenci 6. in 7. razredov v skoku v višino osvojil srebrno medaljo s preskočenimi 161 cm, Finn Kokol pa je v konkurenci 8. in 9. razredov v teku na 60 m osvojil bronasto medaljo s časom 7.41 s.

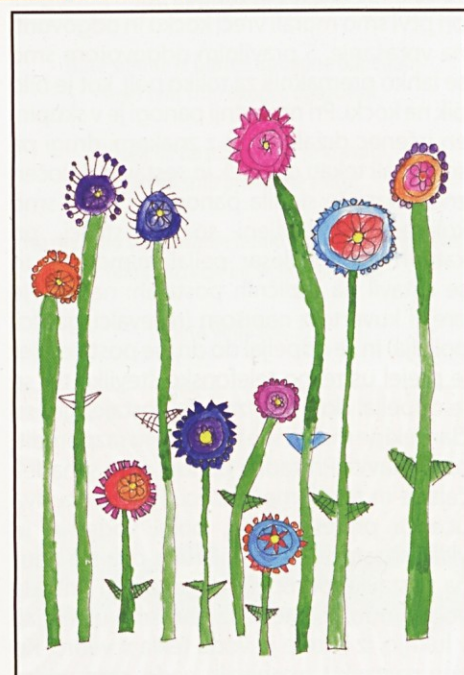
Vsem učencem, ki so se uvrstili na državno atletsko tekmovanje in tam dosegli vrhunske rezultate, še enkrat iskreno čestitamo!

Zdravko Tobijas, športni pedagog

Uspešna matematika Oskar Vrabič in Lan Kolarič

V soboto, 22. 4. 2023, je v Mariboru potekalo državno tekmovanje iz znanja matematike. Našo šolo sta zastopala 2 učenca, Lan Kolarič iz 7. razreda ter Oskar Vrabič iz 9. razreda. Oba sta se odrezala več kot odlično, saj sta oba osvojila priznanji. Oskar srebrno Vegovo priznanje na državnem tekmovanju, Lan pa zlato Vegovo priznanje, saj je med 229. najboljšimi v kategoriji sedmošolcev zasedel več kot odlično 12. mesto v državi. Fanta, iskrene čestitke za dosežek s sporočilom, da smo zelo ponosni na vaju!

Za matematični aktiv, Patricija Kramberger Rom

Pika Vidovič, 1. b

DRŽAVNA TEKMOVANJA

Državno tekmovanje iz znanja logike za 7. razrede:

Lan Kolarič, 7. a – bronasto priznanje
Mentorica: Patricija Kramberger Rom

Državno tekmovanje v znanju logike za 8. in 9. razrede:

Oskar Vrabčič, 9. a – srebrno priznanje
Mentorica: Patricija Kramberger Rom

Državno tekmovanje v znanju biologije – Proteusovo priznanje:

Val Alič Voršič, 8. b – srebrno priznanje
Špela Vidovič, 8. a – srebrno priznanje
Mentorica: Iva Trop

Četrtnfinale državnega rokometnega tekmovanja: za starejše učence: 2. mesto

2. mesto, starejše učence

Državno tekmovanje v znanju slovenščine za Cankarjevo priznanje za učence 8. in 9. razredov:

32. mesto: Špela Kokot – zlato priznanje
Mentorica: Tihana Bezdob

Državno tekmovanje iz angleškega jezika za 9. razrede:

Lucija Petek, 9. a – srebrno priznanje
Mentorica: Jelka Zaviršek

Državno tekmovanje v znanju iz Vesele šole:

Martin Svit Šandor, 9. b – srebrno priznanje
Nika Pevec, 4. b – srebrno priznanje
Meta Vogrinec, 9. b – bronasto priznanje
Lija Majerič, 4. b – bronasto priznanje
Mentor: Aleš Pevec

Državno prvenstvo v judu za učence in učenke osnovnih in srednjih šol:

4. mesto: Jaka Purgaj, 8. a in David Kelc, 8. a
18. mesto: Tomas Vozlič, 8. a
Mentor: Gorazd Šket

Državno tekmovanje iz znanja matematike – Vegovo priznanje:

12. mesto: Lan Kolarič, 7. a – zlato priznanje
Oskar Vrabčič, 9. a – srebrno priznanje
Mentorica: Patricija Kramberger Rom

Državno tekmovanje Otroška varnostna olimpijada:

14. mesto (učenci 4. a in 4. b)

Državno tekmovanje Logična pošast:

Jaša Horvat, 4. a – bronasto priznanje
Ivana Korošec, 4. b – bronasto priznanje
Ajda Vodušek, 5. b – bronasto priznanje
Špela Vidovič, 8. a – bronasto priznanje
Jaka Žuran, 7. b – srebrno priznanje
Iza Irgolič, 8. b – srebrno priznanje
Meta Vogrinec, 9. b – srebrno priznanje
Mentorica: Iva Trop

Državno plesno tekmovanje ŠPF:

6. mesto šolska ekipa (Zala Kolarič, Maša Bezjak, Maša Šacer, Maša Kokot, Noah A. Fajfarič, Zala Erhatič) hip hop, latino, pop
2. mesto posamezniki hip hop, latino, pop, Noah A. Fajfarič
Mentorica: Tina Brodnjak Kokot

Državno atletsko tekmovanje:

2. mesto, srebrna medalja: Teo kokot, 7. b – skok v višino
3. mesto, bronasta medalja: Finn Kokol, 9. b – 60 m
4. mesto: Jaka Žuran, 7. b – 300 m
8. mesto: Todor Timarac, 7. b – met vorteksa, ml. učenci
10. mesto: Nejc Čuš, 7. b – skok v višino

Otroška varnostna olimpijada

V torek, 9. 5. 2023, smo se nekateri učenci 4. a in 4. b (4. a: Ožbej Bromše, Jaša Horvat, Nika Korez, Rok Janžekovič, Anže Ivančič, Gal Ivančič, 4. b: Ema Bezjak, Jakob Domanjko, Ažbe Golob, Ažbe Kvar, Lija Majerič in Nika Pevec) ob 8:15 odpravili v športni park, kjer je potekalo predtekmovanje Otroške varnostne olimpijade. Tekmovali smo proti 15 šolam. Preizkusili smo se v štirih panogah: pri prvi smo morali vreči kocko in odgovoriti na vprašanje. S pravilnim odgovorom smo se lahko premaknili za toliko polj, kot je bilo pik na kocki. Pri naslednji panogi je v skupini en učenec držal plakat z znakom, drugi pa so morali tekati do kock in sestaviti določen znak. Nato je sledila panoga, v kateri smo kolesarili. Postavljeni so bili stožci, pri katerih se je kolesar peljal mimo ovir in se ustavil na različnih postajah: na prvi je prejel kuverto z napisom (reševalci, gasilci, policija) in se odpeljal do druge postaje, kjer je prejel ustrezno telefonsko številko ter se je odpeljal do tretje, zadnje postaje, kjer so člani ekipe morali vse to pravilno razporediti oz. sestaviti. Pri zadnji panogi smo si nadeli čelade in tekali med stožci. Potem sta dva učenca prinesla vedri, polni vode, in ju vtila v nastavek za cev. Druga dva sta nato na nastavku pumpala, da je iz cevi pritekla voda. Vodo, ki je tekla iz cevi, smo usmerjali v luknjo, iz katere je voda tekla v vedro. Ko je v nastavku zmanjkalo vode, smo vedro odnesli na mizo in tako končali panogo. Sodnik je nato izmeril količino tekočine v vedru. Vseskozi smo tekmovali v paru proti

eni izmed šol in če smo zmagali, smo si priborili dodatnih 100 točk, če smo izgubili, pa 80. Štele so se tudi kazenske točke. S skupnim rezultatom smo se uvrstili na 3. mesto in si prislužili uvrstitev na državno tekmovanje, ki je potekalo v Ledni dvorani Maribor konec meseca maja. Med 22

ekipami osnovnih šol smo se uvrstili na 14. mesto.

Z našim uspehom smo zadovoljni in upamo, da naslednje leto doseže naša šola prav tako dober rezultat, kot smo ga letos mi.

Nika Pevec, 4. b

Pevci OPZ OŠ Gorišnica ponovno ZLATI!

Pevke in pevci OPZ so se po večmesečnih pevskih pripravah v soboto, 27. 5. 2023, pogumno odpravili na regijsko tekmovanje otroških in mladinskih pevskih zborov, ki je potekalo v prostorih OŠ Gornja Radgona.

Pod vodstvom zborovodja – učitelja Aleša Pevca – so se na tekmovanju predstavili ob klavirski spremljavi Eve Goričanec s tremi pesmimi: Če bi jes bila fčelica, Žabja svatba in Pustite nam ta svet. Mladi pevci so suvereno stopili na oder in pokazali, kako v gorišniški šoli pojmemo – k tako dobremu nastopu so zagotovo s svojo prisotnostjo med občinstvom pripomogli tudi starši pevcev, ki so jim po nastopu namenili bučen aplavz.

Z odličnim nastopom in ubranim petjem si je OPZ OŠ Gorišnica prislužil zlato priznanje, na katerega so upravičeni lahko zelo ponosni. Dobiti zlato odličje za svoje delo ni kar tako. Bravo!

Eva Zamuda, 9. b

PEVSKA IZKUŠNJA

Na pevska tekmovanja skrbno smo se pripravljali, opevali, učili in ponavljali.

Marca na območni reviji smo nastopili, maja pa se tudi regijskega tekmovanja udeležili.

V Gornji Radgoni kot slavčki smo zapeli in za izvrsten nastop ZLATO PRIZNANJE prejeli.

Nanj ponosni smo vsi, z veseljem bomo še naprej prepevali.

Nika Pevec, 4. b

Tilen Meško, 1. b

Maruša Milošič, 1. a

REGIJSKO TEKMOVANJE OPZ

Odšli smo na zborovsko tekmovanje, za petje smo imeli res veliko znanje.

Doma sem pred nastopom jedla čokolino, na avtobusu je bilo prav fino.

Najprej tonsko vajo smo imeli, na nastopu odlično smo zapeli.

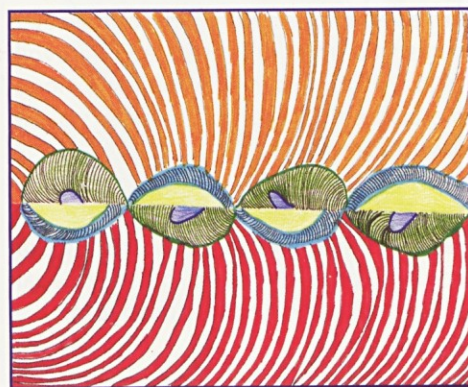
Potem smo lahko sladkarije jedli, zelo hitro vse smo snedli.

Nato smo se iz Gornje Radgone odpeljali, med tem smo okolico opazovali.

Učitelj na nastopu nosil je kravato, dobili smo priznanje zlato!

Na državno tekmovanje bomo odšli naslednje leto, takrat ozračje bo še bolj napeto.

Meta Vodušek, 3. b

Lina Letonja, 6. b

Meta Vogrinc

V tej številki Iskrice smo prostor v rubriki Uspešni učenci prihranili za učenko Meto Vogrinc. Na uho nam je namreč prišlo, da je Meta zelo delovna, marljiva in odlična učenka, kar se seveda vidi tudi v letošnji redovalnici. Tak uspeh je zagotovo pohvale in omembe vreden, zato si po mnenju učencev ŠNO zasluži svoj prostor v rubriki uspešnih učencev. Z njo smo poklepetali z namenom, da bi nam zaupala kakšno skrivnost, kako biti tako uspešen.

Prosim, na kratko se nam predstavi.

Sem Meta Vogrinc, obiskujem 9. b in zelo rada smučam, plešem, tečem na smučeh, kolesarim, planinarim in plezam v gorah.

Katere vrednote te vodijo skozi življenje? Ali meniš, da bi se vsak moral držati kakih vrednot?

Vrednote, ki me vodijo skozi življenje, so družina, prijatelji, zdravje, znanje in zaupanje. Po mojem mnenju bi se vsak moral držati nekih vrednot, saj lahko le tako cenimo stvari, ki jih imamo.

Imaš kakšno skrivnost ali priporočilo za učence, kako se naj učimo in kakšen odnos do šole naj imamo?

Pomembno je, da smo pri učenju zbrani in nimamo telefona v bližini, saj nam samo jemlje pozornost. Ena od pomembnejših stvari pa je tudi odmor med učenjem, povezan s tem, kar radi počnemo.

Kateri predmet imaš najraje in zakaj?

Najraje imam matematiko, ki mi je hitro razumljiva in za katero potrebujem zelo malo učenja.

Kaj pa tvoj prosti čas, kaj rada počneš?

Rada se igram s svojo psičko Bello, se družim s svojo družino, sorodniki in prijatelji, plešem, poslušam glasbo, igram violino, planinarim, plezam, smučam in kolesarim.

Slišala sem, da si trenirala balet. Ali ga še zmeraj treniraš? Povej nam, prosim, tudi, zakaj ravno balet in kaj več o njem.

Ja, še vedno ga treniram, zdaj že devet let. Letos smo imeli tudi predstavo Čarovnik iz Oza, v kateri sem dobila glavno vlogo, plesala sem Dorotejo. Za balet sta me navdušili moji sestri.

Te v življenju vodi kakšen moto?

Lahko bi rekla, da ja, saj vedno, ko mi nekaj ne uspe, pomislim na to, da se iz napak učimo in da se vse zgodi z razlogom.

Kakšno glasbo rada poslušáš in ali igraš kakšen inštrument?

Rada poslušam angleško pop glasbo, igram pa violino. V 7. razredu sem bila tudi na tekmovanju Temsig, na katerem sem dosegla bronasto priznanje.

Sedaj si 9. razred, kar pomeni, da boš jeseni postala dijakinja. Kje boš nadaljevala šolanje?

Vpisala sem se na Gimnazijo Ptuj, ker želim kasneje študirati na fakulteti, vendar še ne vem, kaj.

Kakšna pa so tvoja pričakovanja glede srednje šole?

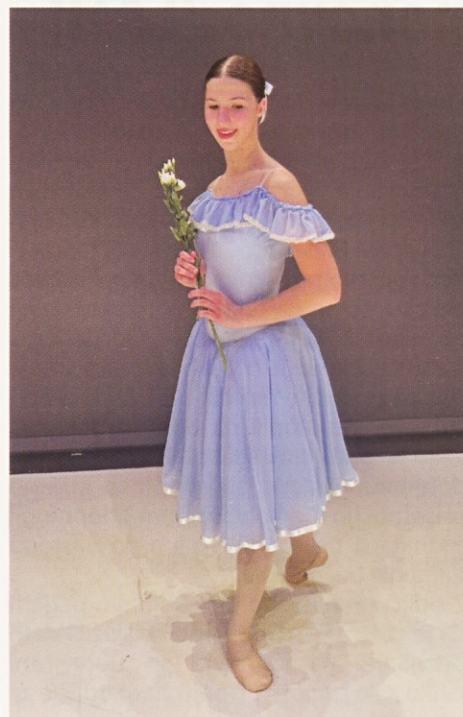
Želim si, da bom dobro opravila srednjo šolo in se kasneje lahko vpisala na želeni študij. Upam pa tudi, da bom zraven vsega učenja lahko uživala v svojih hobijih in se družila s prijateljicami.

Kje se vidiš čez 15 let?

Trenutno še res ne vem, kaj bom delala v prihodnosti.

Kaj bi sporočila mlajšim generacijam, sedaj, ko se poslavljáš od osnovne šole?

Naj delajo stvari, ki jih radi delajo in uživajo v osnovni šoli. Poleg tega naj se seveda tudi učijo, da bodo lahko prišli v srednje šole, v katere si želijo.

Kakšni pa so kaj tvoji spomini na osnovno šolo, po čem si jo boš najbolj zapomnila?

Osnovna šola je bila polna novih doživetij in teh devet let sem super preživela z mojimi sošolkami in sošolci. Najbolj si jo bom zapomnila po zaključnih izletih, po vseh stvareh, ki so se dogajale v zadnji triadi in po druženjih s sošolkami in sošolci.

Meta, hvala, da si si vzela čas in poklepetala z menoj. Želim ti vse dobro v srednji šoli in čim več uspehov!

Špela Strelec, 8. b

Drugošolci radi beremo ...

Rad berem stripe od Mikija Musterja.

Urban Bromše, 2. a

Rad berem Lov na pošasti, ker v njej nastopa zmaj in je zelo kulka.

Mark Teo Leben, 2. a

Rada berem Žabo Greto in Skokico Nogico, ker sta mi zelo lepi.

Sofia Kolar, 2. a

Rada berem Piko Nogavičko od Astrid Lindgren.

Ajda Čuš, Zala Antolič, 2. a

Rada berem Pasjega moža, ker je zelo zanimiv.

Nara Žuran, 2. a

Rada berem Sovico Okico od Svetlane Makarovič, ker je zelo lepa.

Zoja Kvar, 2. a

Rad berem knjige od Markusa Tavaresa in Janje Vidmar.

Žiga Golob, Žan Pintarič, 2. a

Rada berem Miki Miške, ker so zelo smešne.

Lia Vičar, 2. a

Zelo mi je pri srcu knjiga Oliver gre v šolo.

Timotej Kelenc, 2. b

Rad te imam v vseh barvah mavrice je knjiga o dveh medvedkih.

Ajda Kelenc, 2. b

Všeč mi je knjiga Prenizko nebo, saj je smešna.

Svit Vogrinec, 2. b

Deček Brin je zgodovinska knjiga, katere zelo rad berem.

Brin Roškar, 2. b

Pikijeve zgodbe je moja prva knjiga, ki sem jo prebral in jo imam tudi doma.

Manuel Šegula, 2. b

Najraje berem zgodbe o Mišku Tipu, saj ima lepe ilustracije in ni preveč dolga.

Nik Kramberger, 2. b

Medvedek Pu je zelo zanimiva knjiga, polna dogodivščin.

Niko Cafura, 2. b

Zelo všeč mi je knjiga Deček na črnem konju.

Jakob Mar, 2. b

Moja najljubša knjiga je Pika Nogavička pisateljice Astrid Lindgren.

Gaja Petek, 2. b

Tjaša Tomažič, 8. b

Ino Gajser, 1. b

Edi Korpar, 1. a

Asja Ikanovič, 1. a

Jaš Kolarič, 1. a

Luka Toplak, 1. a

Moja igrača

MOJA IGRAČA

DANES VAM BOM PREDSTAVIL SVOJO NAJLUBŠO IGRAČO. TO SO LEGOKOCKE SO PISANE BARVE, SO ZA SESTAVLJANJE, SO IZ PLASTIKE. UPORABLJAM JIH ZA IGRANJE. SESTAVLJAM LAHKO PO NAVODILIH, LAHKO SESTAVIM LADJO.

EDI

MOJA IGRAČA

MOJA IGRAČA JE ŽOGA, JE OKROGLE OBLIKE IN MODRO BELE BARVE. LAHKO SI JO PODAJAŠ. ŽOGA JE ZA NOGOMET, NA ŽOGI JE ADIDAS, DOBIL SEM JO ZA 5. ROJSTNI DAN, KUPILA STA MI JO MAMICA IN ATI, IGRAM SE S SVOJIM BRATCEM.

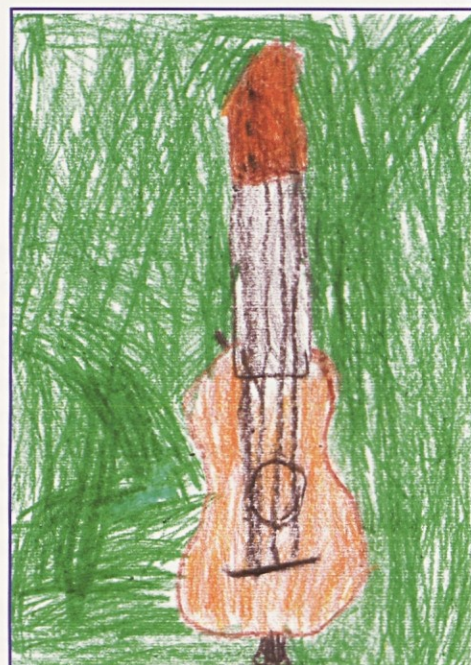
1.A, JASJA FIRBAS

Iva Zorko, 1. a

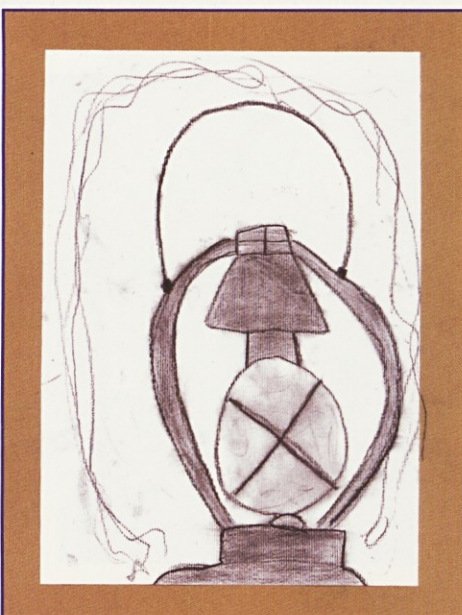
Mina Bezjak, 1. a

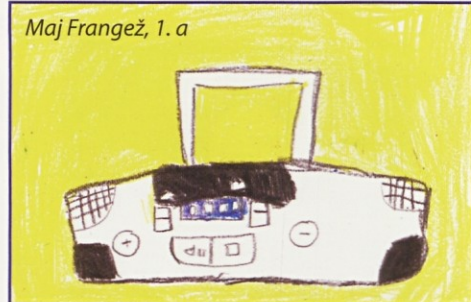
Vito Zavec, 1. a

Tian Zupanič, 1. b

Nika Cvitanič, 1. b

Maj Frangež, 1. a

Živa Purgaj, 2. b

Izgubljene spodnjice

Med poletnimi počitnicami, po mojem končanem tretjem razredu, sem se udeležila poletnega tabora v dvorcu Rakičan. Z menoj so bile še sestra Meta ter najini sošolki Zala in Liza.

Tam je bilo zelo lepo. Spali smo v dvorcu, počeli pa marsikaj zanimivega. Slikali smo, jahali in se vozili s kočijo.

Tretji dan smo se celo odpravili na bazen. Nad tem sem bila navdušena, pa čeprav nisem preveč dobra plavalca.

Imela sem lep občutek. Do kopališča smo se odpeljali z avtobusom. Ko smo prispeli, me je od navdušenja kar razganjalo. Hitro sem se preoblekla v kopalke, da bi bila v bazenu prva. Sedla sem v senco visokih, košatih dreves. Sonce je močno pripekalo, zato sem si v kožo utrla sončno kremo, nato pa odšla čofotat. Kopalce je vabil tobogan, pred katerim se je vila dolga vrsta. Tam je bila tudi skakalnica, s katere pa si takrat nisem upala skočiti. Naj kar čaka name, sem si mislila.

Minilo je nekaj prijetnih uric in začeli smo se pripravljati na odhod. Kar otožna sem bila. Spet naj bi se preoblekli v suha oblačila. Tedaj se je začelo: mojih spodnjic

Lin Lipuš, 1. a

ni bilo nikjer! Iskala sem, premetavala svoje stvari, a zaman. Po dolgotrajnem, neuspešnem iskanju sem svojo težavo zaupala vodički, ki je rekla, da bom pač oblekla druge spodnjice, ko se vrnemo v tabor. Med vožnjo z avtobusom mi je zgodba o spodnjem perilu postajala vse bolj smešna.

Avtobus je kmalu prispel pred dvorec. Prispel je tudi vodič, ki se je za nami peljal z avtomobilom. Povedal je novico,

Leon Kekec, 1. a

ki me je nasmejela in osupnila hkrati: našel je moje spodnjice na strehi svojega avtomobila! Še danes ne vem, kako so se znašle tam.

Ni pa bil ta dogodek samo šaljiva dogodivščina, ima tudi pomemben nauk. Svojim vrstnikom bi rada sporočila, naj dobro pazijo na svoje osebne stvari, saj lahko v nasprotnem primeru ostanejo celo brez spodnjic!

Ajda Vodušek, 5. b

Ajda Valenko, 1. b

Anej Šmigoc, 1. b

Anže Domanjko, 1. b

Tia Muhič, 1. b

Iza Kosi, 2. b

Stella Muršič, 3. b

Max Kraus, 2. b

Obiskal nas je ŽIGA X. GOMBAČ

Tudi v šolskem letu 2022/2023 smo učenci OŠ Gorišnica radi brali. Kot dokaz, da smo pridno prebirali knjige, je vzorno opravljena Bralna značka. Učiteljica Mihaela Žgalin je ob zaključku letošnje Bralne značke k nam v goste povabila slovenskega pisatelja, Žigo X. Gombača, ki se nam je v eni učni uri, kolikor je trajal njegov nastop, predstavil vsem učenkam in učencem naše šole.

O njem smo izvedeli veliko zanimivega, predstavil je tudi nekatera svoja dela, ker pa smo novinarke obveznega izbirnega predmeta ŠNO po naravi malce bolj radovedne, smo zbrale pogum, g. Gombača po njegovem nastopu pocukale za rokav in mu zastavile še nekaj vprašanj. V čast si štejemo, da je brez zadržkov odgovarjal na naša radovedna vprašanja. Za tiste, ki vas je njegov pristop pritegnil in morda opogumil še kakšno skrito literarno dušo, ki svoja čustva in misli rada izliva na papir, bo v spodnjem intervjuju zagotovo še kaj zanimivega.

Kaj/kdo vas navdihuje pri pisanju zgodb?

Pisatelj navdihuje sam sebe, saj je njegov cilj vedno bil izdajati knjige, ki bi jih drugi brali z užitkom.

Nam lahko zaupate še kakšno dogodivščino iz osnovne šole?

Sam nisem bil preveč priden učenec. Velikokrat sem se spraševal, ali bo iz mene sploh kdaj kaj nastalo. S prijatelji smo se radi kepali v šoli in s šolskimi klopmi sankali po stopnicah. Velikokrat sem moral obiskati tudi ravnateljstvo pisarno.

Katera Vaša dela najbolj priporočate nam, mladim bralcem?

Stripe. Stripi so presežna umetnost, ki jim zagotovo moramo dati prilžnost.

Na katero svoje delo ste najbolj ponosni?

Pisatelji se težko odločimo za svojo najljubšo knjigo, saj je to trajen proces.

Kaj so vaši hobiji?

Tek, glasba, pisanje, obiskovanje koncertov, tetovaže ...

Ali ste že kot mladi radi brali?

Ja, knjige so mi dale vse, kar imam danes, doma sem jih imel vsepovsod.

Ali radi požete? Katera je vaša »naj« pesem?

Pojem zelo rad – za otroke in v gledališki predstavi. Moja najljubša pesem je Ruski vohun.

Kakšen pomen ima X. v vašem imenu?

To je moje umetniško ime, nisem hotel biti samo Žiga Gombač.

Imajo vaši tatuji kakšen pomen?

Ja, to so moja križišča, ki predstavljajo spomin mojega življenja.

MOTIVACIJSKA MISEL ZA UČENCE NAŠE ŠOLE?

»NE SE PUSTIT PREPRIČATI V NIČ DRUGEGA, SLEDITE TEMU, KAR SI SAMI ŽELITE!«

Kaj pravite, je zanimiv tale pisatelj Žiga, kajne? Če še nimate dovolj njegovih misli, brž v knjižnico, med police mladinske literature, tam boste našli veliko njegovih mladinskih del in stripov. Medtem, ko boste sami izbirali njegove knjige, pa svoje starše pošljite na oddelek za odrasle, kjer bodo tudi oni lahko našli kaj zase.

Neža Žnidarič, Iza Irgolič in Žana Pintarič, 8. b

Nekaj o pisatelju

Žiga Gombač je slovenski pisatelj, ki je 1. junija 2023 obiskal našo šolo z namenom, da bi nas, učence, spodbudil k branju knjig in nas navdušil nad kakršnimkoli pisanjem (pesmi, spisov ipd.). Kot otrok je osnovno šolo obiskoval v centru Ljubljane, na OŠ Prežihovega Voranca, nato pa je šolanje nadaljeval na Gimnaziji Jožeta Plečnika v Ljubljani. Predstavil nam je, kako je postal pisatelj in opisal svoje otroštvo, ki je bilo zelo zanimivo in pestro. Njegova pisateljska kariera ga je popeljala v različne dele sveta in mu prinesla veliko novih dogodivščin in stvari, za katere si ni nikoli mislil, da se mu bodo zgodile. Njegove prve otroške zgodbe so nastajale zaradi njegovih otrok, saj jim je Žiga vsak večer pripovedoval pravljice. Najprej je Žiga pisal članke za različne revije, stripe in krajše zgodbe, ki so jih otroci enkrat prebrali, potem jih niso več zanimale in so skupaj z revijo, v kateri so bile objavljene, romale med star papir. Ker si je Žiga želel, da bi si otroci njegove pravljice zapomnili, je sam napisal knjigo, ki jo je težje vreči med star papir, obenem pa jo je izdal z upanjem, da se bo za to knjigo zanimalo ogromno ljudi. Žal njegova prva knjiga kar nekaj časa ni postala uspešnica – tako dolgo, da je Žiga že podvomil, ali bi se sploh še trudil s pisanjem. Kljub temu, da mu ni bilo lahko, ni obupal. Njegova knjiga Jastrebov let, je nekoliko pozneje postala prava uspešnica. Tako je Žiga nadaljeval s pisanjem knjig, ki se zdaj prodajajo po celem svetu. Žigi so knjige torej prinesle uspeh in slavo – zaradi svojega uspeha danes veliko potuje po celem svetu in vsak dan odkriva nove skrivnosti življenja.

Zara Klinger, 9. a in Pia Drolc, 9. b

Manuel Šegula, 2. b

Nik Kramberger, 2. b

Klara Kovačec, 3. a

Nejc Razlag, 2. b

Matic Žuran, 3. a

Meta Vodušek, 3. b

OUR SCHOOL TRIP TO LONDON

On February 12th 2023 at 1:15 a.m. pupils of Gorišnica and Dornava Primary Schools gathered in Gorišnica in front of the school. The bus had already been waiting for us. We gave our suitcases to the bus driver who put them in the bus. We drove for around five hours, it was a very long and tiring drive. Even though we were all deprived of a good night's sleep, a lot of us couldn't sleep because of all the excitement. Arriving at the airport was a big relief because it meant we had only a bit more than an hour of this long journey to London left. At the airport we went through the security without any problems. Some students were afraid of flying as it was their first time but most students handled the flight without any fears. It was a very calm flight without any turbulence and we all arrived to London safely.

After the flight we headed to the Premier Inn where we left our baggage. Then we took a train to London which was only a 15-minute ride. First we visited Natural History Museum. In the museum we could learn about the evolution of humans, the creation of the Earth, dinosaurs, fossils etc. Next we headed to the next-door Science Museum that had exhibitions about medicine, flying and airplanes, space etc. On our way to Pizza Hut to have dinner we went past Albert Memorial where we took some photos. After dinner, on our way to the hotel, we passed Buckingham Palace, in front of which we stopped only for a moment because we had it on the schedule for the next day.

On the second day two English guides joined us. We first went to Buckingham Palace and stopped at Queen Victoria's Memorial from where we watched the change of guards. Our next stop was St. James's Park which is a home for many ducks, squirrels, parrots and other animals. National Gallery of London was our next stop, but before that we saw the high-rising Nelson Column at Trafalgar square. In the National Gallery we only had half an hour to observe the art pieces of world famous artists, such as Van Gogh, Monet and Picasso, which wasn't nearly enough time, but most of the students almost immediately sat down on the benches, not taking any interest in the paintings. After we went to get lunch at Tesco's, but we also had the option to eat fish and chips, a very known English dish. We saw Big Ben and Westminster

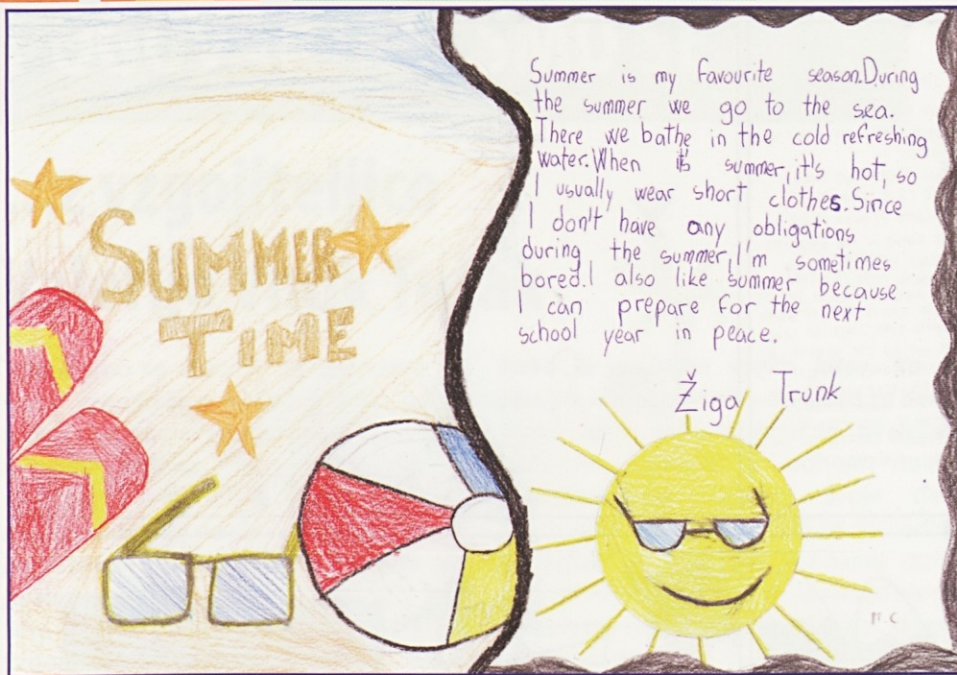
Abbey on our way to London Eye, which was our last destination before dinner at Burger King. After dinner we spent some time around Piccadilly Circus. The English guide left when we went on London Eye so he wasn't with us in Piccadilly circus.

On the third day the first thing we did was visit Madame Tussaud's, where we saw wax figures of many famous people, rode through the history of London, saw a short Marvel film and went to the Madame Tussaud's souvenir shop. That day we had lunch at Victoria train station, where everyone could eat whatever we wanted. Next we went to Camden Town, a street with a lot of shops, in which we could shop, but because the guide told us it was a quite dangerous part of the city, some of us didn't go shopping. For dinner on the third day we went to a pub. Then we visited a five-floor toy shop called Hamley's. Later that night we went through Chinatown on our way back to the Premier Inn.

On the last day we visited Greenwich, where the prime meridian passes through. Our following stop was in front of The National Maritime Museum after which we headed to some shops to have lunch before going on a boat ride. The boat ride on the river Thames was very exciting and refreshing. As we landed, we walked over Tower Bridge, passed the Shakespeare's Globe Theatre and stopped by the famous St. Paul's Cathedral which was sadly the last place we visited in London before heading to Gatwick airport. After the flight and another long and tiring bus ride we all safely arrived to Gorišnica. The trip was exhausting but incredibly exciting. Hopefully, I will be lucky to visit London again someday.

Lucija Petek, 9. a

London through my eyes

London is a great city. It has many different and interesting attractions, such as London Eye, Buckingham Palace, Big Ben and Tower Bridge.

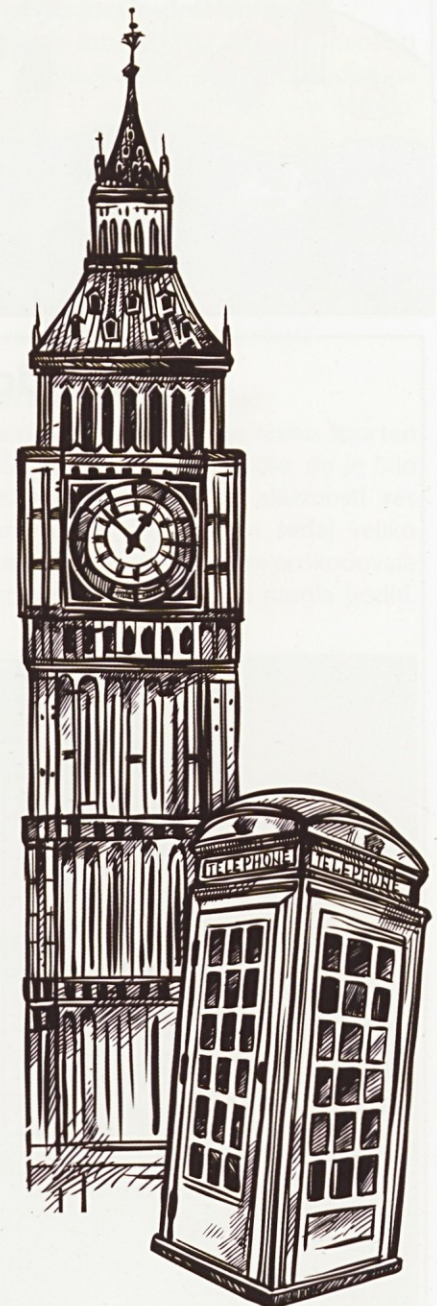
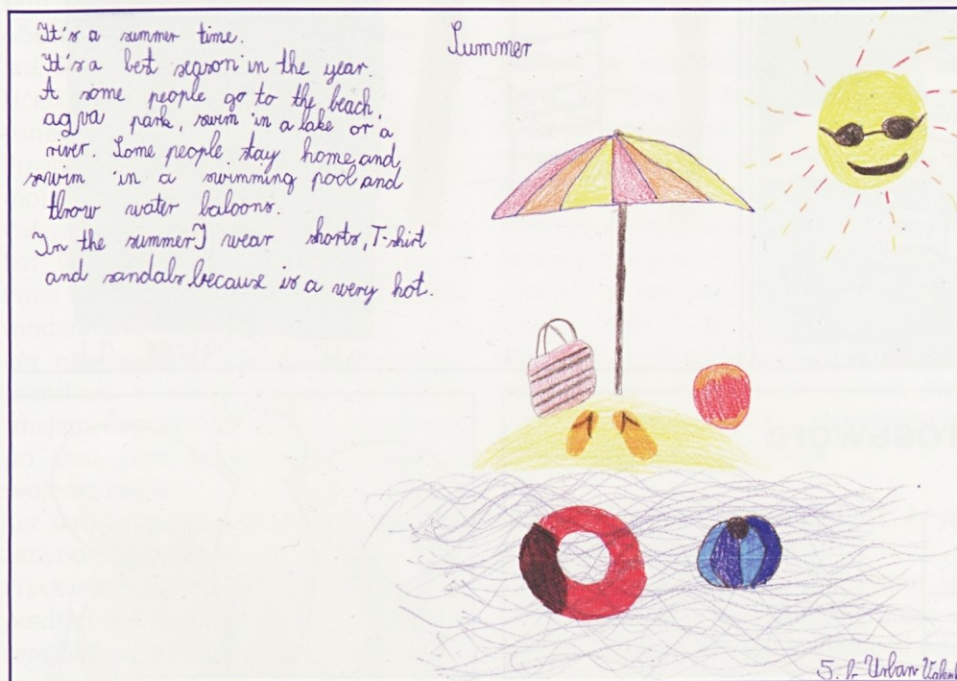
It covers an area of 1.572 km² and has almost 9 million citizens.

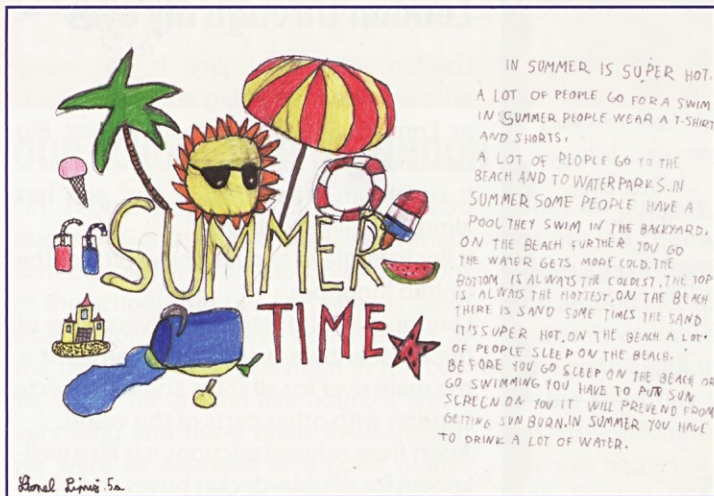
It lies in England and it is the capital of the United Kingdom.

London has altogether 20 rivers, one of the most known is the river Thames. It is the main river for all ships and it connects London with other parts of the world.

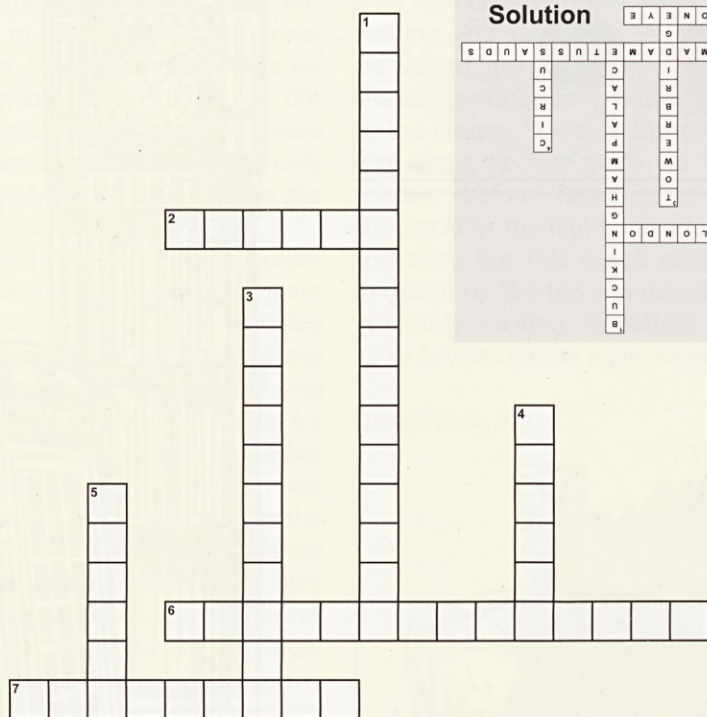
Apart from other attractions it is also well-known for double-decker buses and black taxis. When I was in London, it was a very pleasant experience, especially because people there are incredibly polite. The food was good, too.

Tjaša Tomažič, 8. b

London Crossword

Across

- [2] The capital of England...
[6] A famous wax museum in London..
[7] A giant ferris wheel in London...

Down

- [1] Where the king and queen live...
[3] The world-famous lifting bridge.
[4] Piccadilly...
[5] A large bell in the clock tower...

Solution

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

...z vzgojiteljico Valerijo Vnuk Tušak

Tokrat smo se odločili, da potrkamo na vrata vzgojiteljice Valerije Vnuk Tušak. Prosili smo jo, da nam pove kaj več o sebi in svojem delu.

Povejte nam kaj o sebi – da se na kratko predstavite tistim, ki Vas morda ne poznajo.

Sem Valerija Vnuk Tušak, diplomirana vzgojiteljica predšolskih otrok. Stara sem 45 let in sem doma v Zamušanih. V občino Gorišnica sem se preselila pred 23 leti. Sem poročena in imam dva otroke. Hčerka Lara obiskuje 8. razred naše osnovne šole. Sin Žan je študent 1. letnika Pravne fakultete v Mariboru. Družina je moj največji dosežek in zaklad.

Poleg tega lahko izpostavim, da sem kot študentka pričela delati na Radiu Prlek in potem kar 12 let opravljala delo moderatorke programa. Takrat sem kot napovedovalka vodila tudi mnoge prireditve v občini Ormož, iz katere izhajam. Čeprav mi je bilo to delo izredno pri srcu, sem se posvetila družini in svojemu poklicu.

Ker sem ambiciozna in delovna, se sedaj aktivno vključujem na lokalni ravni. Pravkar sem pričela še en mandat v vlogi predsednice Sveta zavoda OŠ Gorišnica, sem članica vaškega odbora v Zamušanih ter članica občinskega Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu.

Kako dolgo ste že zaposleni v vrtcu?

V vrtcu sem zaposlena že 23. leto. Poklicno pot sem pričela v ormoških vrtcih, kjer sem delala 10 let. Sedaj že 13 let opravljam poklic vzgojiteljice v Vrtcu Gorišnica, kjer poskušam dati otrokom največ, kolikor znam in zmorem.

Zakaj ste si izbrali to delo?

Priznati moram, da delo vzgojiteljice ni bila moja prva izbira, vendar me je življenjska pot popeljala tja, kjer lahko mnogo dam. Delo v vrtcu imam zelo rada. Za otroke se potrudim, kolikor je le mogoče. To delo sem izbrala, saj mi poklicna pot omogoča, da najmlajšim generacijam dajem pozitivno popotnico za življenje. Morda se bodo vrednote, dosežki in občutki otrok čez čas povrnili in jih bodo s pridom uporabili.

Kako se počutite vsako jutro, ko se zbudite in se spomnite, da je čas za delo?

Vsako jutro sem neskončno hvaležna, da lahko vstanem ter odhitim novim dogodivščinam naproti. Svoje delo imam zelo rada. Vedno bolj. In ga cenim. Vsak dan se srečujem z novimi izzivi, dogodivščinami, otroci se obračajo name, mi pripovedujejo, me sprašujejo, skupaj se učimo drug od drugega in smo pravi prijatelji. Kot v veliki družini.

Kakšno je razpoloženje otrok vsako jutro, ko stopijo čez vrata igralnice? Kako jih razvedrite?

Otroci so vsako jutro različno razpoloženi. Večina jih pride dobre volje in nasmejana. Vsakega otroka zjutraj prijazno pozdravim, ga kaj povprašam in objamem. Zgodi se tudi, da so nekateri še nenaspani ali pa bi raje ostali doma in potočijo kakšno solzo. Tiste stisnem k sebi in jih hitro opogumim. Želim namreč, da se vsak dan vsak otrok čuti sprejetega, zaželenega in pomembnega. Samo to šteje.

Kaj je vaša najljubša aktivnost, ki jo počnete z otroki?

Z otroki najraje berem, prepevam, se pogovarjam, pripovedujem ter grem v naravo. Otrokom so vse te aktivnosti zelo

všeč, saj jih že na začetku navdušim zanje.

Kaj radi počnete v prostem času?

V prostem času, ki si ga skušam privoščiti vsak dan vsaj nekaj, najraje posedim na terasi in si odpočijem. Spijem kavico, poklepetam s hčerko in možem, skupaj pa se nasmejimo tudi kakšnim prigodam, ki so nas doletele tistega dne. Zelo rada tudi vrtnarim in skrbim za okolico našega doma. Moja vrlina, ki se ji mnogi nasmejijo, je tudi čiščenje. Še raje kot to pa v roke vzamem dobro knjigo.

Kateri šport imate najraje?

Moram priznati, da nisem ravno športen tip. Že, ko sem hodila v šolo, mi je bilo najtežje pri športu. Teh aktivnosti res nisem marala. Čeravno se sedaj veliko gibam. Nedolgo nazaj sem se poškodovala in skorajda pol leta nisem mogla hoditi.

Sedaj sem zelo hvaležna za vsak korak in gib, ki ga lahko opravi. Prav zato se sedaj najraje odpravim na daljši pohod ali pa vsaj aktiven sprehod.

Kaj najraje gledate po televiziji?

Največkrat pogledam informativno oddajo. Rada še imam poučne ali zgodovinske oddaje. Zagotovo pa raje kot na TV ekran, kot že rečeno, pogledam v knjigo.

Miha Šacer, skupina Kapljice

Neuman Elmazi, skupina Kapljice

Sia Kelc, skupina Kapljice

...z učiteljico Suzano Vaupotič

Lahko poveste nekaj o sebi?

Sem poročena in mati dveh otrok. Zaposlena sem na osnovni šoli kot razredna učiteljica. Največkrat me boste opazili na kolesu, saj ga ne bi zamenjala za noben avtomobil. Rada sem v družbi pozitivnih ljudi in uživam v naravi.

Se spomnite kakšne zanimive prigode iz otroštva ali najstniških let?

Deklice smo zelo rade skakale gumitvist, zato smo se vsak dan dobile pod našimi brajdami, saj je mama delala vedno popoldan. Ker ni bilo denarja za elastiko, sem iz vseh spodnjih hlač speljala elastiko in jo povezala v gumitvist, poln vozlov, ki so nas ovirali pri skakanju.

Veliko zanimivega se je zgodilo ... Nekega dne sva s sestro zamesili testo za pogačo, ki nama ni uspelo. Ker nismo imeli niti navadne žoge, je kepa trdega testa nadomestila nogometno žogo. Igra je postajala vedno bolj zabavna, saj se je testo lepilo na naše boste noge.

Čeprav ni bilo igrač, je bila igra vedno zanimiva, vsakodnevna druženja pa polna norčij.

Kaj najraje delate v prostem času?

V prostem času rada vrtnarim. Doma pridelamo ekološko zelenjavo, tudi sadike v glavnem vzgojim iz domačih semen. Z mojem rada gobariva, zato s prijatelji pogosto gremo na Pohorje ali Pokljuko, kjer napolnimo košare z jurčki, sebe pa z energijo. Pogosto odidem na sprehod do bližnjega gozda ali cvetočega travnika,

kjer rada nabiram zdravilne rastline, mizo pa okrasim s travniškim šopkom. Trudimo se, da večino hrane pridelamo doma. V našem mlinu zmeljemo pirino, kamutovo, ajdovo in koruzno moko, ob večerih pa pogosto zadiši po domačem kruhu ali pecivu. Moja največja strast pa je pletenje, s katerim si krajšam čas v dolgih zimskih večerih in druženja s prijatelji.

Ko mi ostane še kaj prostega časa, me pot zanese med varovance Doma upokoencev Muretinci, ki so veseli vsakega obiska.

Ali kaj potujete? Katere države ste že obiskali?

Imela sem srečo, da sem zaposlena na šoli, kjer je večina učiteljev rada potovala. Gospod ravnatelj Branko Širec je imel vedno prave ideje za potovanja. Prepotovali smo celo Evropo, pot pa nas je zanesla tudi v Afriko. V zadnjem času pa odkrivam skrite koticke Slovenije, ki je zelo razgibana in skriva še veliko naravnih lepot. Svoj dopust že nekaj let z mojem

Ida Rižnar, 3. b

Ga. Valerija, v veselje nam je bilo poklepetati z Vami. Tudi v prihodnje Vam želimo obilo uspehov na vseh področjih, na katerih ste aktivni in radi delujete. In seveda, kar je danes zelo pomembno, najdete veliko prostega časa za klepet z družino, branje knjig in vse ostalo, kar radi počnete.

Vita Bezdrob, 9. b

Neja Geč, 2. b

preživljava na otoku Lastovo, ki naju je prevzel z domačnostjo, naravno lepoto in dobrotami Jadranskega morja.

Kako dolgo poučujete?

Poučujem že 37 let, čeprav se mi zdi, da sem šele lani prišla na šolo. Ko srečuješ svoje učence v vlogi staršev, se zaveš, da čas hitro beži.

So vam ostali kakšni trenutki prav posebej v spominu?

Veliko je lepih spominov. Kot mlada učiteljica sem si marsikaj upala. Učence sem učila plavati v ribniku Tüñf v Mali vasi, kopali smo se v reki Dravi. Vsak učenec si je na žaru sam spekel hrenovko ali pleskavico.

Najlepše spomine pa imam na srečanja s prijatelji iz Dornave, saj smo več let sodelovali z Zavodom dr. Marijana Borštnarja Dornava. Med varovanci in našimi učenci so se stkale prav posebne vezi. Skupaj smo plesali peli, pekli, se igrali in ustvarjali. Z učenci smo se večkrat na leto odpravili na praznovanje rojstnih dni v Dom upokojencev Muretinice, zaplesali ob zvokih harmonike ter oskrbovancem polepšali dan.

Zakaj ste se odločili, da boste postali učiteljica razrednega pouka?

Že v osnovni šoli sem sanjala o tem poklicu. Ko smo se igrali, sem pogosto bila v vlogi vzgojiteljice mlajših otrok. Marsikoga sem naučila voziti kolo, plavati ali prebrati prve besede.

Učencem sem kasneje želela dati znanje za življenje. Pri ročnodelskem krožku smo pletli jopice, vezli prtičke za materinski dan, pekli pecivo in kruh, šivali gumbce, izdelovali igrače ...

Naloge čez vikend nisem nikoli dala, so pa pospravili sobo, čistili čevlje, zlagali perilo, pometali dvorišče ... Na okenski polici v šoli smo vzgojili svoje sadike zelenjave, jih posadili na šolskem vrtu in z veseljem pojedli solato, ki smo jo sami zmešali.

Ste kdaj razmišljali, da se ne bi več šolali in bi izbrali drug poklic?

Čeprav so bili nekoč težki časi, sem kljub temu vztrajala in zaključila študij. Nikoli nisem podvomila v svojo odločitev, saj se med učenci počutiš mlajši, napolnijo te s pozitivno energijo in novimi idejami.

Kateri so bili Vaši največji izzivi v času šolanja?

V času šolanja sta že prijokala na svet sin Dejan in hčerka Liljana. Na srečo sta zelo rada spala, saj smo v tem času začeli graditi svoj dom in sem pogosto stregla možu, ki je bil v vlogi zidarja. Kjer je volja, je tudi pot in takoj po opravljeni diplomi sem dobila službo na domači šoli.

Ali je razlika med poslušnostjo nekoč, ko ste prišli v to šolo poučevat, in danes?

Otroci so vedno enaki, spreminjamo se predvsem odrasli. Včasih so bili učenci bolj zadržani, danes pa povejo, kar mislijo. Za delo jih je potrebno motivirati, radi so aktivni in ne samo pasivni poslušalci. Zanimiv jim je pouk v naravi, branje na klopici, delo na vrtu, ples in petje med uro matematike ali ponavljanje poštevanke med hojo po igrišču ... Učitelj se mora prilagajati situaciji, da je pouk zanimiv.

Koliko potrpljenja zahtevamo učenci?

Včasih se pošalim, da ni tako hudo, če še nimam sivih las.

Učiteljica Suzana, številni bralci naših Iskrice so bili, nekateri pa so še, Vaši učenci. Tako toplo in zabavno, kot ste se predstavili v tem intervjuju, smo Vas tudi Vaši učenci vselej videli pred tablo. Z Vami je bila vsaka ura pouka zanimiva, poučna, drugačna. V posebej lepem spominu pa nam bodo zagotovo ostali obiski doma upokojencev, v katerega ste nas radi pospremili. Želimo Vam, da Vam da Vas ta mladostna energija spremlja tudi prihodnje!

Tjaša Tomažič, 8. b

Panjske končnice in cvetoči travnik

Jure Zelenko, 9. a

Neli Vesenjaj, 9. a

Inja Zorko, 3. b

Ida Rižnar, 3. b

Julija Tkalec, 3. b

Moj dežnik je lahko balon

Klara Kovačec, 3. a

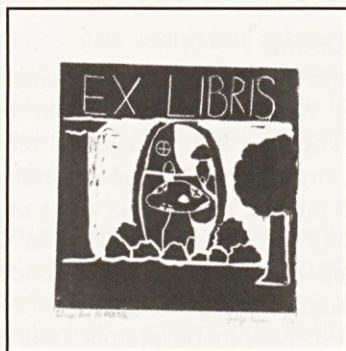

Zoja Fric, 3. a

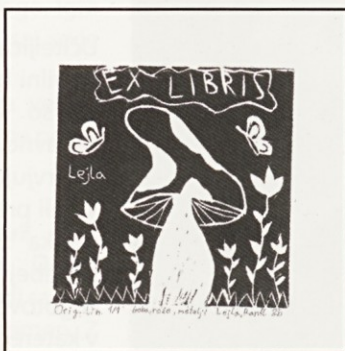

Neža Bezjak, 3. a

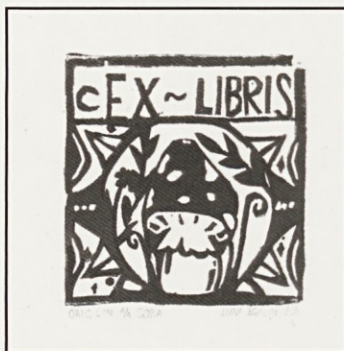
EX libris

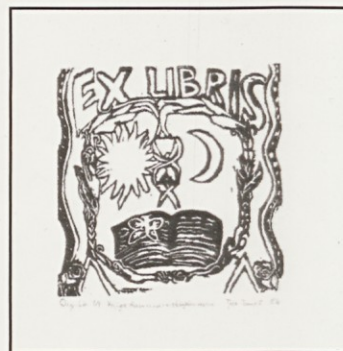
Julija Žuran, 8. b

Lejla Ranfl, 8. b

Luna Žgalin, 8. b

Tjaša Tomažič, 8. b

Spomini na šolo dedka Ivana Korošca

Kdaj in kje si se šolal?

Osnovno šolo sem obiskoval v Gorišnici v času 1968–1976, srednjo šolo pa v Mariboru od 1976 do 1980.

Katere predmete si imel v šoli?

Slovenki in nemški jezik, matematiko, fiziko, kemijo, biologijo, glasbeno in likovno vzgojo, zgodovino, tehnični pouk, gospodinjstvo. Zagotovo sem kakšnega pozabil ... imeli smo tudi predmet vedenje, katerega bi bilo danes smiselno vrniti na urnik.

Katere predmete si imel najraje?

Najljubša sta mi bili matematika in fizika.

Kako strogi so bili učitelji?

Eni so bili zelo strogi, drugi manj, do vseh pa je bilo spoštovanje.

Kakšne kazni so bile?

Podobno kot danes: ukor, dodatne ure po šoli oz. po pouku, sporočila staršem.

Katere igre ste se igrali otroci?

Činkanje (frnikule), nogomet, med dvema ognjema, šah, pihanje (žogice).

Ivan Korošec, osebni arhiv

Koliko razredov je bilo in koliko učencev je obiskovalo en razred?

Bilo je 8 razredov, v enem razredu pa nas je bilo od 30 do 32.

Koliko in kako si se učil?

Učil se nisem, samo kakšne pesmice ali pa tisto, kar je bilo res nujno.

Ali ti je šlo v šoli dobro – kakšne ocene si imel?

Ja, mi je šlo kar dobro, najboljšje pri matematiki in fiziki, ostalo pa povprečno.

Koliko domače naloge so vam naložili učitelji?

Odvisno od učitelja, meni malo.

Kam si šel v srednjo šolo in kakšen poklic si si pridobil?

Šel sem v srednja elektrotehnično šolo in po zaključeni šoli postal elektrotehnik.

Ti je otroštvo – šolska leta – hitro minilo?

Zelo hitro, prehitro, sedaj pa mi čas še hitreje teče.

Ali nam lahko zaupaš še kakšen zanimiv spomin iz šole?

O tem pa lahko napiševa drugič nov članek, ker jih je veliko preveč za ta list.

Nastja Korošec, 8. b

Klara Tkalec, 2. b

Isabela Mikša, 1. a

Liam Petek, 1. a

VITO:

V vrtcu mi je bilo najbolj všeč, da smo veliko risali. Šole se veselim.

INJA:

V vrtcu mi je bilo všeč vse. Šole se veselim, ker se bom veliko učila.

TIA:

Najbolj mi je všeč v vrtcu, da smo se igrali po koticah. Šole se veselim, ker se bom pridno učila.

JAKOB:

V vrtcu mi je bila najbolj všeč igra. Veselim se šole in učenja.

ANEJ H.:

Všeč mi je, da včasih gledamo risanke v vrtcu in plešemo. V šoli pa bom najbolj vesel, ko bom delal naloge.

MATIJA:

V vrtcu mi je bila najbolj všeč igra. V šoli bom najbolj vesel, ko bomo računali.

PIA:

Najbolj mi je bilo všeč v vrtcu, ko smo brali knjige. V šoli pa bom vesela, ko bom lahko računala.

ŽANA:

V vrtcu mi je bilo všeč, da smo se skupaj igrali. V šoli pa se bom zelo rada učila pisati črke.

MATIC Z.:

V vrtcu mi je bila všeč igra.

SOFIJA:

V vrtcu mi je bilo najbolj všeč, da smo plešali. Šole se veselim, ker se bom učila.

LOVRO:

V vrtcu somi bile najbolj všeč matematične igre, ki smo jih igrali. Šole se veselim in pisanja velikih črk tudi.

LARA:

V vrtcu mi je bilo najbolj všeč risanje in risanke. Šole se veselim in učenja tudi.

ŽIGA:

V vrtcu mi je bilo najbolj všeč, da smo se veliko igrali. Šole se veselim zaradi nalog. NUŠA: V vrtcu mi je bila najbolj všeč igra. Šole se veselim, ker bomo imeli naloge.

TEO:

V vrtcu mi je bilo všeč, ko smo peli. Šole se veselim, ker bomo telovadili v veliki telovadnici.

MIA:

Najbolj mi je bilo všeč, ko smo v vrtcu občasno gledali risanke in vzgojiteljici tudi. Šole se veselim, saj se bom lahko učila.

NIKI:

V vrtcu mi je bila všeč igra in ples, šole pa se veselim zaradi učenja.

JAKA:

V vrtcu mi je bilo všeč barvanje. Šole se veselim, ker dobim novo torbo.

ŽIVA:

V vrtcu mi je bilo všeč, da smo reševali naloge. V šoli bom vesela nalog.

ANEJ S.:

V vrtcu mi je bilo všeč, da smo si pomagali. Šole pa se veselim, ker se bomo učili novih stvari.

MATIC K.:

V vrtcu mi je bilo najbolj všeč, da smo se veliko igrali. Šole se veselim, da spoznam učiteljico.

MAJA K.:

V vrtcu mi je bila všeč igra. Šole se veselim, ker bom spoznala učiteljice.

ZALA:

V vrtcu mi je bilo všeč, da smo veliko prepevali. Šole se veselim, ker mi je všeč učiteljica.

OBLAČKI

Devetošolci se poslavljamo ...

Tako, pa je prišel čas, ko bomo tudi mi zapustili Osnovno šolo Gorišnica. Leta 2014 smo vstopili v 1. razred, vsi polni pričakovanj. Dobili smo super razredničarke, ki so nas spremljale 3 leta. V 1. razredu smo se naučili pisati in računati, potem pa se je naše znanje samo še nadgrajevalo. V 3. razredu smo dobili ocene, kar je pomenilo, da ni bilo več heca in da se moramo učiti. Takrat smo bili že tako veliki, da smo lahko šli brez staršev v šolo v naravi na Pohorje.

Potem pa je prišel čas, ko smo iz prve triade prestopili v drugo. V 4. razredu smo spet dobili novi razredničarki, pa tudi nekaj novih predmetov in seveda težjo učno snov. Leto je bilo hitro naokoli in že je prišel 5. razred. Spet smo dobili novi razredničarki, s katerima smo se odpravili v šolo v naravi v Poreč. To so za vse nas bili zelo lepi trenutki. Leto zatem smo postali najstarejši v drugi triadi. Takrat, v 6. razredu, sta naši razredničarki postali Tina Brodnjak Kokot in Albina Kukovec. Poleg novih razredničark smo seveda spet dobili nove predmete, kar je pomenilo, da bomo morali še dlje sedeti za zvezki. Kmalu za tem pa je prišel tudi čas, ko smo morali biti zaprti doma in imeti šolo na daljavo. Konec 7. razreda nam je razredničarka Albina povedala, da se za eno leto poslavlja in dobili smo drugo razredničarko, Suzano Bečan. Osmemu je seveda sledil še deveti razred in z njim zadnje leto naše osnovne šole. Bil je

čas, da si izberemo srednjo šolo, v kateri bomo jeseni dalje izpopolnjevali svoje znanje. S tem, ko je bilo potrebno izpolniti vpisni list v srednjo šolo, smo vedeli, da bo počasi konec osnovnošolskih dni in osnovnošolskih prijateljstev ter da gremo vsak svojo pot. Ne glede na to, kam nas bo pot odpeljala naprej, vedno se bomo spominjali lepih, pa tudi malo manj lepih trenutkov iz časa osnovne šole.

Ker je to še naš zadnji osnovnošolski prispevek, bi se radi zahvalili vsem učiteljem, ki so trpeli zraven nas in nas prenašali vseh devet let. Hvala tudi tehničnemu osebju, da so bila leta na OŠ Gorišnica nepozabna. Upamo, da nismo bili preveč naporni in da si nas boste zapomnili kot super generacijo.

Zala Horvat, 9. b

Vita Marija Kelenc, 2. b

Lovro Sok, 3. a

Niko Zamuda, 1. b

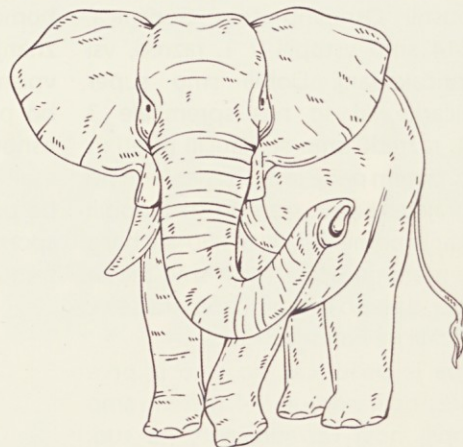
TEGA PA NISI VEDEL

V rubriki Tega pa nisi vedel vam bomo predstavili splošna in zanimiva dejstva o živalih, rastlinah, ljudeh, hrani ... kratka, o vsem zanimivem. Tokrat bomo predstavili nekaj zanimivosti o dveh zelo poznanih afriških živalih.

Vsi poznamo slone, nekatere izmed najbolj znamenitih afriških živali. Vemo, da so največji sesalci na kopnem in da živijo v savani. Vsi vemo za njihova ogromna ušesa in dolg rilec, o njih vemo tudi marsikaj drugega. Ampak, niste pa vedeli, da je slon ena redkih živali, ki ne more skočiti. To je sicer težko verjeti, vendar je res. Tudi, če bi slona ujeli v le nekaj centimetrov visoko jamo, ta ne bi mogel skočiti iz nje.

In še ena zanimiva: tako, kot se ljudje ločimo na desničarje in levičarje, se ločijo tudi sloni. Nekateri sloni namreč raje uporabljajo desni okel, nekateri pa levega.

In ali ste vedeli, da so sloni ene izmed redkih živali, ki znajo računati? To se res sliši neverjetno, vendar sloni znajo zelo dobro računati. S pomočjo računanja lahko vedno vedo, ali so v njihovi čredi vsi člani, ali kdo manjka.

Tako kot vsi poznamo slone, tudi vsi vemo za velikega kralja živali, leva. Ja, lev je kralj živali, če pa že ni kralj vseh živali, pa je zagotovo kralj savane, saj je eden izmed glavnih plenilcev v savani. Kljub temu, da lev kar nekaj časa na dan lovijo, saj v enem dnevu potrebujejo približno 5-7 kg hrane, pa je zelo zanimivo to, da jim vseeno uspe najti čas za počitek – lev namreč v povprečju prespijo približno 20 ur na dan.

Še nekaj zanimivega o levih: ali ste vedeli, da noben lev nima enakega vzorca brkov? Vsak je edinstven, kot človeški prstni odtis. Pri levih so naloge članov krdela razdeljene. Samice skrbijo za hrano – one so tiste, ki lovijo, in ne levi, to pa zato, ker so samice precej manjše in bolj spretnije od samcev. Ker imajo samice to nalogo, pa samci seveda ne morejo ostati brez. Njihova naloga je zaščita ozemlja. To je zelo pomembna in kar precej naporna naloga, zaradi katere imajo samci zelo močno razvito rjojenje, ki se lahko sliši tudi do 10 kilometrov daleč. S tem rjojenjem opozarjajo ostale samce, naj se ne približujejo njihovem teritoriju.

Luna Žgalin, 8. b

10 zanimivih dejstev

1. Ljudje ti rečejo »na zdravje«, ker se ti ob kihanju srce ustavi za milisekundo.

2. Prašič ne more pogledati v nebo, to je zanj fizično nemogoče.

4. V svojem življenju boš pojedel 70 raznolikih žuželk in 10 pajkov.

5. Vroča voda je težja od mrzle.

6. Ketchup so v 1830. letih prodajali kot zdravilo.

7. Coca-Cola bi bila brez dodatkov barvil zelene barve.

8. Nemogoče je kihniti z odprtimi očmi.

9. Samo ljudje jočemo zaradi čustev.

10. Okoli 7 minut traja, da človek zaspi.

Tjaša Tomažič, 8. b

Lovro Korpar, 1. a

Timeja Sok, 1. a

Donacije

V šolskem letu 2022/2023 so šolski sklad s svojimi donacijami obogatili:

- * Aleš Kuhar, s.p.
- * Barjans, d.o.o.
- * Elektro Maribor, OE Ptuj
- * Eltek, d.o.o.
- * Emeršič tm, d.o.o.
- * Geodetske storitve Kelenc, Damir Kelenc, s.p.
- * GP Žuran, David Žuran, s.p.
- * Gradbeništvo Vinkovič, d.o.o.
- * Jagros, d.o.o.
- * Komunalno podjetje Ormož, d.o.o.
- * Kopija-Nova, d.o.o.
- * Ko-trans, d.o.o.
- * Lindič Borut, s.p.
- * Medicia, d.o.o.
- * Mesarstvo Valenko, d.o.o.
- * MODMED, d.o.o.
- * Parketarstvo Podeks, Petrovič Stanislav, s.p.
- * Rene Brodnjak, s.p.
- * Vrtnarstvo Kovačec, Franci Kovačec, s.p.
- * Založba Epistola
- * Založba Skrivnost, Boris Drevenšek, s.p.
- * Zasebna ambulanta splošne medicine, Pribožič Darja

Julija Tkalec, 3. b

Mojca Kurnik, 6. a

Ajda Kelenc, 2. b

Iskrice iz Gorišnice,
časopis OŠ Gorišnica, junij 2023, letnik 13, številka 24, naklada 600 izvodov

Mentorica: Mateja Matjašič Pevec

Odgovorna urednica: Mateja Matjašič Pevec

Uredniški odbor: Učenci OŠ Gorišnica, vključeni k obveznemu izbirnemu predmetu Tisk

Slike in risbice: otroci Vrtca Gorišnica in učenci OŠ Gorišnica

Risbe na naslovnici: Larisa Bračko, 2. b, Naj Geč, 2. b

Fotografije: učenci in učitelji OŠ Gorišnica

Lektorica: Mateja Matjašič Pevec

Izdajo časopisa sta omogočili Osnovna šola Gorišnica in Občina Gorišnica

OŠ Gorišnica

gradimo znanje

Iryna Milachysh, 3. a

Luka Toplak, 1. a

Ota Toš, 1. b

Tine Šterbal, 1. a

Tine Šterbal, 1. a